

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ВІННИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ім. М.І. ПИРОГОВА**

МОВА СУЧАСНОГО НАУКОВОГО ТЕКСТУ

Методичні рекомендації для організації самостійної роботи аспірантів
денної, вечірньої та заочної форм навчання
галузей знань 22 «Охорона здоров'я» та 09 «Біологія»
спеціальностей 222 «Медицина»; 228 «Педіатрія»;
229 «Громадське здоров'я»; 221 «Стоматологія»; 225 «Медична психологія»,
091 «Біологія та біохімія»

Затверджено методичною радою загальноосвітніх та загальнотеоретичних дисциплін ВНМУ ім. М. І. Пирогова (протокол № 2 від 5 жовтня 2020 р.)

Обговорено та ухвалено на засіданні кафедри українознавства (протокол № 2 від 2 жовтня 2020 р.)

УКЛАДАЧІ: Краєвська Г. П., кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри українознавства ВНМУ ім. М. І. Пирогова;

Білик Я. С., кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри українознавства ВНМУ ім. М. І. Пирогова

РЕЦЕНЗЕНТИ: Лісовий М. І., кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри українознавства ВНМУ ім. М. І. Пирогова;

Матвійчук Т. П., кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри гуманітарних дисциплін Київського інституту водного транспорту імені гетьмана Петра Конашевича-Сагайдачного.

Методичні рекомендації містять поради і теоретичний коментар до кожної з тем курсу, що винесені на самостійне опрацювання, рекомендовану літературу (основну і додаткову), питання для самоконтролю, практичні матеріали тощо. Можуть використовуватись як під час аудиторної роботи, так і для самостійного опрацювання.

Адресовано аспірантам денної, вечірньої та заочної форм навчання галузі знань 22 «Охорона здоров'я».

ПЕРЕДМОВА

Методичні рекомендації для самостійної роботи аспірантів денної, вечірньої та заочної форм навчання галузі знань 22 «Охорона здоров'я» з вибіркової навчальної дисципліни «Мова сучасного наукового тексту» призначені для аспірантів різних медичних спеціальностей першого року навчання Вінницького національного медичного університету ім. М. І. Пирогова. Мають на меті практичне спрямування і дають можливість аспірантам здійснювати самонавчання, незалежно від місця їхнього перебування, у будь-який зручний для них час.

Матеріали кожної теми містять теоретичні питання для самостійного вивчення, рекомендовану літературу (основну, додаткову, інформаційні ресурси), чіткий, лаконічний зміст інформації для самостійного вивчення, а також чіткі і логічні завдання для опрацювання тематичного матеріалу (самостійної позааудиторної роботи) з метою удосконалення комунікативної компетентності, професійної спрямованості щодо опанування різних видів роботи з науковими текстами, особливостями їх створення, дотримуючись вимог культури мовлення наукового стилю з орієнтацією на професійну лексику згідно з чинними мовними нормами.

Пропоноване видання розроблено відповідно до робочої програми з підготовки доктора філософії на третьому (освітньо-науковому) рівні вищої освіти галузі знань 22 «Охорона здоров'я», а також з урахуванням інструктивно-методичних рекомендацій методичної ради загальноосвітніх та загальнотеоретичних дисциплін ВНМУ ім. М. І. Пирогова.

Допоможе аспірантам опанувати зміст дисципліни, навчитися самостійно складати різножанрові наукові тексти, ефективно використовувати мовні стилістичні й етичні норми усної форми ділового мовлення в межах професійної діяльності.

Зміст

Сучасний науковий продукт, вимоги до його написання (Лекція1).....	4
Рівень оригінальності наукової праці та способи його досягнення (Лекція 2).....	8
Презентація наукового дослідження (ПЗ 1).....	13
Новий український правопис у контексті наукового тексту на медичну тематику (Лекція 3).....	18
Термін як основа наукового дискурсу (Лекція 4).....	21
Термін та культура слововживання (ПЗ 2).....	26
Мовні особливості наукового тексту (ПЗ 3).....	30
Репродуктивні різновиди мовленнєвої діяльності (анотація, реферат-резюме) (ПЗ 4).....	36
Продуктивні різновиди мовленнєвої діяльності (ПЗ 5).....	40
Особливості оформлення наукової роботи. Цитування (ПЗ 6).....	45
Особливості оформлення бібліографії (ПЗ7).....	49
Виступ із науковим повідомленням. Мовленнєва поведінка доповідача (ПЗ 8).....	54

ТЕМА ЛЕКЦІЇ: СУЧАСНИЙ НАУКОВИЙ ПРОДУКТ, ВИМОГИ ДО ЙОГО НАПИСАННЯ

Актуальність теми:

Однією з ознак кваліфікованості фахівця є рівень володіння державною мовою в усній та писемній її формах.

Так, рівень наукового дослідження визначається не лише глибиною досліджуваної теми, а й формою опису матеріалу в різних видах наукових продуктів. Тому надзвичайно актуальним є ознайомлення майбутнього науковця із різними формами публікацій, як одних із головних видів наукової продукції, та вивчення мовно-стилістичних та технічних вимог до написання наукової праці, зокрема особливостями мовного та технічного оформлення таблиць, рисунків та формул.

Цілі навчання:

- ✓ Ознайомити аспірантів із видами наукової продукції.
- ✓ Розглянути різні форми впровадження наукових досягнень.
- ✓ Проаналізувати вимоги до написання дисертаційного дослідження, автореферата, наукової статті, тез.
- ✓ Вивчити мовно-стилістичні та технічні вимоги до написання наукової роботи.
- ✓ Сформувати навички мовного оформлення таблиць, рисунків і формул.
- ✓ Удосконалити уміння і навички з формулювання різних структурних елементів наукового дослідження.
- ✓ Мотивувати до дотримання всіх чинних норм в усному і писемному науковому мовленні.
- ✓ Підвищити загальну та мовну культуру аспірантів.
- ✓ Сформувати практичні навички професійного усного й писемного спілкування.

Забезпечення вихідного рівня знань

Аспірант повинен знати:

Види наукової продукції.

Форми впровадження наукових досягнень.

Вимоги до написання наукових досліджень, зокрема дисертаційного дослідження.

Поняття друкованого аркуша.

Мовно-стилістичні та технічні вимоги до написання наукової роботи.

Мовні засоби, що допоможуть висвітлити різні структурні елементи наукової публікації

Аспірант повинен уміти:

Структурувати текст наукової праці (автореферат, наукова стаття, тези).

Формулювати мету, завдання, об'єкт, предмет дослідження, перспективу наступних досліджень та інші структурні елементи наукової праці.

Оформлювати таблиці та рисунки в науковому дослідженні.

Описувати формули.

Теоретичні питання для самостійного вивчення:

1. Що таке інтелектуальний продукт?
2. Які є види інтелектуальних продуктів?
3. Науково-технічна (експериментальна) розробка, як вид наукового продукту.
4. Інтелектуальна власність, відповідні нормативні документи.
5. Розділові знаки в мовному оформленні таблиць та рисунків.
6. Математичні знаки в науковому тексті.

Література:

Основна

1. Білуха М. Т. Основи наукових досліджень : підручник. Київ : Вища школа. 1997. 271 с.
2. Ботвина Н. В. Офіційно-діловий та науковий стилі української мови : навчальний посібник. Київ : АртЕк. 1999. 262 с.
3. Ковальчук В. В. Основи наукових досліджень : навчальний посібник. Київ : ВД «Професіонал». 2007. 240 с.
4. Культура наукової мови : навчальний посібник. Харків : Тім Пабліш Груп. 2015. 224 с.
5. Науково-дослідна робота в закладах освіти : методичний посібник; укл. Ю. О. Туранов, В. І. Урусський. Тернопіль : Астон. 2001. 138 с.
6. Онуфрієнко Г. С. Науковий стиль української мови : навчальний посібник. Київ : ЦНЛ. 2006. 312 с.
7. Основи культури наукового мовлення : навчальний посібник / Плотницька І. М. та ін. Київ : НАДУ. 2011. 80 с.
8. Сидоренко В. К. Основи наукових досліджень : навчальний посібник. К. : РННЦ «ДІНІТ». 2000. 259 с.
9. Целуйко М. Є. Методичні рекомендації щодо виконання і захисту курсових, дипломних і магістерських робіт : комплекс навчально-методичних матеріалів. Харків : ХНУ імені В. Н. Каразіна. 2008. 32 с.
10. Цехмістрова Г. С. Основи наукових досліджень : навчальний посібник. Київ : Видавничий Дім «Слово». 2004. 260 с.
11. Український правопис. Київ : Наукова думка. 2019. 392 с.
12. Ярема С. На тему української наукової мови. Львів : НТШ. 2002. 44 с.

Додаткова

1. Золотухін Г. О., Литвиненко Н. П., Місник Н. В. Фахова мова медика : підручник. Київ. 2001. 392 с.

2. Юкало В. Я. Культура мови : навч. посібник для студентів вищих медичних закладів освіти; за ред. Л. В. Струганець. Тернопіль. 1999. 77 с.

Інформаційні ресурси

1. Закон України «Про вищу освіту». URL : zakon.rada.gov.ua/go/1556-18 (дата звернення: 10.11.2020)
2. Закон України «Про авторське право та суміжні права». URL : zakon.rada.gov.ua/go/1556-18 (дата звернення: 11.11.2020)
3. Плагіат в Інтернет-ЗМІ України: правове регулювання. URL : <http://www.mediakrytyka.info/onlayn-zhurnalistyka/plahiat-v-internet-zmi-ukrayiny-pravove-rehulyuvannya.html> (дата звернення: 10.11.2020)

Завдання для самостійної перевірки кінцевого рівня знань

Завдання № 1. Відредагуйте оформлення формули визначення показника обсягу медичної субвенції для обласного бюджету (V_{zob}):

$$\begin{aligned}
 V_{zob} &= H_{zob} \times N_i \times (1-l+1 \times K_{zi2}) + S_{ex(ob)} + V_{zgi} + \\
 &\quad + S_{zi} + S_{ni} + S_{aidsi} + S_{cheri}, \\
 H_{zob} &= (V_{zu} - V_{zgu} - S_{zu} - S_{nu} - S_{aidsu} - S_{cheru} - S_{pcu}) \times K_{zob1} / N_u, \\
 S_{ex(ob)} &= \sum (H_{zm(r)i} \times K_{zm(r)3} \times (N_i - N_{wm(r)i} \times K_{zm(r)5}) \times (1 - l + 1 \times \\
 &\quad \times K_{zi2})) \times K_{zex(m)} + \sum (H_{zm(r)i} \times K_{zm(r)3} \times (N_i - N_{wm(r)i} \times K_{zm(r)5}) \times \\
 &\quad \times (1-l+1 \times K_{zi2})) \times K_{zex(r)}, ".
 \end{aligned}$$

Завдання № 2. Відредагуйте назву таблиці, числові та мовні формули, що занесені до таблиці:

Табл. 3.4.

Тест рівноваги Харді – Вайнберга для хворих на гострий бруцельоз та практично здорових осіб генотипів за поліморфізмом rs2243250 (C-589T) гену IL-4.

Генотипи	Хворі на гострий бруцельоз (n = 120)	PXB	χ^2	p	Здорові особи (n = 30)	PXB	χ^2	p
Генотип C/C	0.242	0.326	14.17	0.0002	0.767	0.723	3.60	0.06
Генотип C/T	0.658	0.490			0.167	0.255		
Генотип T/T	0.100	0.184			0.067	0.023		

ТЕМА ЛЕКЦІЇ: РІВЕНЬ ОРИГІНАЛЬНОСТІ НАУКОВОЇ ПРАЦІ ТА СПОСОБИ ЙОГО ДОСЯГНЕННЯ

Актуальність теми:

На сучасному етапі розвитку науки надзвичайно гостро постає питання академічної доброчесності, зокрема оригінальності наукової праці.

Саме тому під час планування наукового дослідження науковцю-початківцю важливо з'ясувати, як правильно здійснювати посилання, покликання, цитування, оформлювання бібліографічного опису праці, списку використаної літератури. Усе це вимагає розуміння принципів передавання прямої мови у науковій праці, а також прізвищ закордонних науковців, їх відмінювання.

Опанування цих знань дасть змогу уникнути прикрих випадків недотримання академічної доброчесності.

Цілі навчання:

- ✓ Ознайомити аспірантів із поняттям «академічної доброчесності» та видами її порушення.
- ✓ Розглянути цитування та покликання як етику дотримання академічної доброчесності.
- ✓ Проаналізувати види покликань та цитувань.
- ✓ Удосконалити уміння і навички з формулювання покликань та цитувань.
- ✓ Ознайомити зі способами та стилями опису джерел в списку використаної літератури.
- ✓ Сформувати навички оформлення бібліографічних описів джерел за ДСТУ 8302:2015.
- ✓ Навчити перевіряти документ на рівень оригінальності.
- ✓ Мотивувати до дотримання всіх чинних норм в усному і писемному науковому мовленні.
- ✓ Підвищити загальну та мовну культуру аспірантів.
- ✓ Сформувати практичні навички професійного усного й писемного спілкування.

Забезпечення вихідного рівня знань

Аспірант повинен знати:

Види цитувань та посилань.

Форми порушень академічної доброчесності, зокрема самопосилання та самоцитування.

Способи та стилі опису джерел в списку використаної літератури.

Мовно-стилістичні та технічні вимоги до оформлення джерел в списку використаної літератури.

Мовні засоби, що допоможуть оформити цитату.

Аспірант повинен уміти:

Здійснювати різні види цитування в науковій праці, зокрема не за першоджерелом.

Оформлювати позатекстові, внутрішньотекстові, підрядкові посилання.

Застосовувати різні способи та стилі опису джерел у списку використаної літератури.

Укладати бібліографічні описи джерел за ДСТУ 8302:2015.

Зміст матеріалу для самостійного вивчення

Деякі приклади бібліографічних описів джерела за ДСТУ 8302:2015

Книги

Процик О. І. Дорожньо-транспортний травматизм (ДТТ) – медикосоціальні аспекти проблеми. Київ : Просвіта. 2007. 156 с.

Операційне числення : навч. посіб. / С. М. Гребенюк та ін. Запоріжжя : ЗНУ. 2015. 88 с.

Статті

Міщенко В. В., Пустовойт П. І., Горячий В. В. Хірургічна тактика при закритій абдомінальній травмі з пошкодженням брижі тонкого кишечника. *Шпитальна хірургія*. 2015. № 1. С.124–125

Кудрявцев Б. П., Гаркави А. В., Яковенко Л. М. Тактика «DAMAGE CONTROL» в хирургии катастроф. *Медицина катастроф*. 2014. № 3. С. 15–25

Диференційоване хірургічне лікування постраждалих з приводу пошкодження тонкої і товстої кишки при закритій поєднаній абдомінальній травмі залежно від прогнозу перебігу травматичної хвороби та морфологічних змін стінки кишки / Я. Л. Заруцький, В. М. Денисенко, І. П. Хоменко та ін. // *Клінічна хірургія*. 2013. № 8 (847). С. 9–12

Дисертації

Савченко С. А. Восстановительная хирургия спинного мозга при его травматическом повреждении (экспериментально-клиническое исследование) : автореф. дис. ... канд. мед. наук : спец. 14.00.28. «Нейрохирургия». Москва, 2015. 22 с.

Автореферати

Євдошенко В. П. Пошкодження довгих кісток у постраждалих в результаті дорожньо-транспортних пригод : дис. ... канд. мед. наук : спец. 14.01.21. Харків, 2015. 172 с.

Патенти

Спосіб лікування синдрому дефіциту уваги та гіперактивності у дітей : пат. 76509 Україна. № 2004042416; заявл. 01.04.2004; опубл. 01.08.2006, Бюл. № 8 (кн. 1). 120 с.

Препринти

Панасюк М. І., Скорбун А. Д., Сплошний Б. М. Про точність визначення активності твердих радіоактивних відходів гамма-методами. Чорнобиль : Ін-т з проблем безпеки АЕС НАН України, 2006. 7, [1] с. (Препринт / НАН України, Ін-т проблем безпеки АЕС; 06-1).

Стандарти

ДСТУ ISO 6107-1:2004. Якість води. Словник термінів. Частина 1 (ISO 6107-1:1996, IDT). [Чинний від 2005-04-01]. Вид. офіц. Київ : Держспоживстандарт України, 2006. 181 с.

Законодавчі та нормативні документи

Національна доктрина розвитку освіти : затв. Указом Президента України від 17.04.2002 р. № 347. Освіта. 2002. 24 квіт. (№ 14). С. 2–4

Електронне видання

Про запобігання корупції : Закон України від 14.10.2014 р. № 1700-VII. Законодавство України : база даних / Верхов. Рада України. Дата оновлення: 12.03.2017. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/1700-18/page> (дата звернення: 17.03.2017).

Теоретичні питання для самостійного вивчення:

1. Оформлення списку бібліографічних посилань за ДСТУ 8302:2015MLA (Modern Language Association) style.
2. APA (American Psychological Association) style.
3. Chicago/Turabianstyle.
4. Harvard style.
5. ACS (American Chemical Society) style.
6. AIP (American Institute of Physics) style.
7. IEEE (Institute of Electrical and Electronics Engineers) style.
8. Vancouver style.
9. OSCOLA.
10. APS (American Physics Society) style.
11. Springer MathPhys Style.

Література:

Основна

1. ДСТУ 8302:2015. Інформація та документація. Бібліографічні посилання. Загальні положення та правила складання. Чинний від 2016-07-01. Київ : ДП «УкрНДНЦ». 2016. 16 с.
2. Ковальчук В. В. Основи наукових досліджень : навчальний посібник. Київ : ВД «Професіонал». 2007. 240 с.

3. Культура наукової мови : навчальний посібник. Харків : Тім Пабліш Груп. 2015. 224 с.
4. Науково-дослідна робота в закладах освіти : методичний посібник; укл. Ю. О. Туранов, В. І. Урусський. Тернопіль : Астон. 2001. 138 с.
5. Онуфрієнко Г. С. Науковий стиль української мови : навчальний посібник. Київ : ЦНЛ. 2006. 312 с.
6. Цехмістрова Г. С. Основи наукових досліджень : навчальний посібник. Київ : Видавничий Дім «Слово». 2004. 260 с.
7. Український правопис. Київ : Наукова думка. 2019. 392 с.
8. Ярема С. На тему української наукової мови. Львів : НТШ. 2002. 44 с.

Додаткова

1. Золотухін Г. О., Литвиненко Н. П., Місник Н. В. Фахова мова медика : підручник. Київ. 2001. 392 с.
2. Юкало В. Я. Культура мови : навч. посібник для студентів вищих медичних закладів освіти; за ред. Л. В. Струганець. Тернопіль. 1999. 77 с.

Інформаційні ресурси

1. Бібліографічні посилання: загальні положення та правила складання (ДСТУ 8302:2015) [Електронний ресурс] : презентація / Наук. б-ка НаУКМА ; уклад. Т. О. Патрушева. Київ. 2016. Режим доступу : <https://www.slideshare.net/naukmalibrary/83022015> (дата звернення: 11.09.2020).
2. Закон України «Про вищу освіту». URL : zakon.rada.gov.ua/go/1556-18 (дата звернення: 12.09.2020).
3. Закон України «Про авторське право та суміжні права». URL : zakon.rada.gov.ua/go/1556-18 (дата звернення: 15.09.2020).
4. Міжнародні правила цитування та посилання в наукових роботах [Електронний ресурс] : методичні рекомендації / автори-укладачі: О. Боженко, Ю. Корян, М. Федорець ; редколегія: В. С. Пашкова, О. В. Воскобойнікова-Гузєва, Я. Є. Сошинська, О. М. Бруй ; Науково-технічна бібліотека ім. Г. І. Денисенка Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського» ; Українська бібліотечна асоціація. Київ : УБА, 2016. 117 с. Режим доступу: https://ula.org.ua/images/uba_document/programs/academ_integrety/Academ_4_12_red1.pdf (дата звернення: 11.12.2020).
5. Плагіат в Інтернет-ЗМІ України: правове регулювання. URL : <http://www.mediakrytyka.info/onlayn-zhurnalistyka/plahiat-v-internet-zmi-ukrayiny-pravove-rehulyuvannya.html> (дата звернення: 11.09.2020).
6. Приклади оформлення списку використаних джерел, відповідно до ДСТУ 8302:2015 [Електронний ресурс] / Наук. б-ка Нац. юрид. ун-ту ім. Ярослава Мудрого; уклад. О. І. Самофал. Харків, 2017. URL : <http://library.nlu.edu.ua/biblioteka/sait/nauka/gost/spisok-DSTU.pdf> (дата звернення: 18.09.2020).

7. Про затвердження Вимог до оформлення дисертацій [Електронний ресурс] : наказ від 12 січ. 2017 р. № 40 / Україна. М-во науки і освіти. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0155-17> (дата звернення: 12.09.2020).

Завдання для самостійної перевірки кінцевого рівня знань

Завдання № 1. Відповідно до чинних вимог відредагуйте, де потрібно, подані нижче бібліографічні джерела.

1. Лошицька Т. Біологічний вік та темпи старіння організму студентів [Т.І. Лошицька] // Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту. – 2010. – № 7. – 50,51,52с.

2. Оцінка стану соматичного та психічного здоров'я студентів вищих учбових закладів при адаптації до учбового процесу / М.С. Гончаренко, В.Г. Пасинок, В.Е. Новікова [та ін.] // Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту. – Харків: ХХІІІ. – 2006. – С. 12-15.

3. Фединяк Н.Б. Біологічний вік і темп старіння людей різних вікових груп / Н. Фединяк, Б. Мицкан // Молодіж. наук. вісник: Фіз. виховання і спорт. – 2013. – Вип. 12. – С. 45-50.

4. Akhaladze N. Biological Age for Assesssing Efficacy of Health Strengthening / N. Akhaladze // Gerontology. – 2001. – S. 1, № 47. – P. 286.

5. Мунтян С.О. Деякі аспекти виховної роботи на хірургічній кафедрі / С.О. Мунтян, С.І. Баранник, В.М. Барвінський, Г. Ю. Хапатьяко // Вісник Вінницького національного медичного університету. – 2004. – № 8(1). – С. 136-137

Завдання № 2. Складіть повну бібліографію до однієї з актуальних (або цікавих для вас) проблем обраної вами спеціальності та оформіть її за чинними стандартами.

Завдання № 3. Проілюструйте прикладами бібліографічний опис (вихідні дані) газетної (журнальної) статті, статті із збірника, колективної монографії, книги. Визначте спільні й відмінні вимоги.

ТЕМА ПРАКТИЧНОГО ЗАНЯТТЯ: ПРЕЗЕНТАЦІЯ НАУКОВОГО ДОСЛІДЖЕННЯ

Актуальність теми:

На сучасному етапі розвитку науки комп'ютерна презентація стала одним із найефективніших механізмів подання даних.

Для вдалого оформлення слайдів комп'ютерної презентації важливо мати високий рівень мовної й технічної грамотності. Саме тому актуальним є оволодіння знаннями щодо структури слайда, його наповненості, оформлення заголовка, поєднання шрифтів, подання математичних формул, таблиць, схем, рисунків на слайдах, технічних принципів створення слайда та поєднання кольорів у межах одного слайда. Крім того, важливим є дотримання низки вимог до демонстрації презентації.

Цілі навчання:

- ✓ Ознайомити аспірантів із видами презентацій.
- ✓ Розглянути різні форми потокових та слайдових презентацій.
- ✓ Проаналізувати технічні вимоги до оформлення слайда.
- ✓ Удосконалити уміння та навички з мовно-стилістичного оформлення слайда презентації.
- ✓ Сформуванати навички коректної демонстрації презентації.
- ✓ Мотивувати до дотримання всіх чинних норм в усному і писемному науковому мовленні, зокрема під час оформлення презентації наукового дослідження.
- ✓ Підвищити загальну та мовну культуру аспірантів.
- ✓ Сформуванати практичні навички професійного усного й писемного спілкування.

Забезпечення вихідного рівня знань

Аспірант повинен знати:

- Види потокових презентацій.
- Види слайдових презентацій.
- Особливості презентації наукової доповіді.
- Технічні та мовно-стилістичні вимоги до створення слайда презентації наукового дослідження.
- Принципи поєднання різних шрифтів на одному слайді.
- Особливості відображення математичних формул, таблиць та рисунків на слайді.
- Вимоги до демонстрації презентації.

Аспірант повинен уміти:

- Створювати слайд до презентації наукового дослідження.
- Формулювати назву слайда відповідно до чинних вимог.

Дотримуватися технічних та мовно-стилістичних вимог до наповнення слайда.

Оформлювати формули, таблиці та рисунки у слайді презентації наукового дослідження.

Описувати формули.

Демонструвати презентацію наукового дослідження на конференції, захисті дисертаційного дослідження тощо.

Зміст матеріалу для самостійного вивчення

Нелюбов В. О., Баньої В. Ф., Куруца О. С., Кляп М. М. Тексти в презентаціях: електронний навчальний посібник / 320 Мбайт. Ужгород: ДВНЗ "УжНУ", 2018. 77 слайдів. – 1 електрон. опт. диск (CD-ROM): кольор.; 12 см. Систем. вимоги: Windows 7, 8, 10. MS PowerPoint 2016, 2019, 365. URL. : <https://www.uzhnu.edu.ua/uk/infocentre/get/29149> (дата звернення: 15.12.2020)

Теоретичні питання для самостійного вивчення:

1. Які є види комп'ютерних презентацій?
2. Особливості потокових та слайдових презентацій. Найоптимальніший вид презентації наукового дослідження.
3. Мовно-стилістичні та технічні вимоги до оформлення структурного елемента презентації наукового дослідження.

Література:

Основна

1. Культура наукової мови : навчальний посібник. Харків : Тім Пабліш Груп. 2015. 224 с.
2. Онуфрієнко Г. С. Науковий стиль української мови : навчальний посібник. Київ : ЦНЛ. 2006. 312 с.
3. Основи культури наукового мовлення : навчальний посібник / Плотницька І. М. та ін. Київ : НАДУ. 2011. 80 с.
4. Український правопис. Київ : Наукова думка. 2019. 392 с.
5. Ярема С. На тему української наукової мови. Львів : НТШ. 2002. 44 с.

Додаткова

1. Золотухін Г. О., Литвиненко Н. П., Місник Н. В. Фахова мова медика : підручник. Київ. 2001. 392 с.

Інформаційні ресурси

1. Нелюбов В. О., Баньої В. Ф., Куруца О. С., Кляп М. М. Тексти в презентаціях: електронний навчальний посібник / 320 Мбайт. Ужгород: ДВНЗ "УжНУ", 2018. 77 слайдів. – 1 електрон. опт. диск (CD-ROM): кольор.; 12 см. Систем. вимоги: Windows 7, 8, 10. MS PowerPoint 2016, 2019, 365. URL. : <https://www.uzhnu.edu.ua/uk/infocentre/get/29149> (дата звернення: 15.12.2020)

2. Нелюбов В. О., Дубів О. В., Куруца О. С. Лекція-презентація: електронний навчальний посібник / 110 Мбайт – Ужгород: ДВНЗ «УжНУ», 2016. 1 електрон. опт. диск (CD-R): кольор.; 12 см. Систем. вимоги: Windows XP (або більш пізня); MS PowerPoint 2013/2016. URL : <https://www.uzhnu.edu.ua/uk/infocentre/get/29149> (дата звернення: 11.12.2020)

3. Нелюбов В. О., Дубів О.В., Куруца О.С. Електронний підручник: електронний навчальний посібник / 90 Мбайт – Ужгород: ДВНЗ «УжНУ», 2016. 1 електрон. опт. диск (CD-R). кольор.; 12 см. Систем. вимоги: Windows XP (або більш пізня); MS PowerPoint 2013/2016. URL : <https://www.uzhnu.edu.ua/uk/infocentre/get/29149> (дата звернення: 10.12.2020)

Завдання для самостійної перевірки кінцевого рівня знань

Завдання № 1. Оформіть наукову презентацію з 10 слайдів:

- з історії своєї професії;
- про відомого науковця вашого напрямку дослідження.

Проаналізуйте їх за планом:

- колір;
- анімаційні ефекти;
- будова речень та формулювань;
- оформлення заголовків;
- перехід слайдів у режимі «за часом», а також режими переходу «жалюзі», «шашки», «розчинення», «горизонтальні смуги»;
- тип та розмір шрифту;
- доречність використання напівжирного шрифту та курсиву;
- оформлення таблиць, схем, формул.

Завдання № 2. Виконайте тестові завдання (одна правильна відповідь).

1. За структурою презентації поділяються на:

- А. Слайдові та потокові
- Б. Лінійні та розгалужені
- В. Файлові та діаграмні

2. Поєднання якої кількості кольорів є припустимим на слайді презентації наукової доповіді:

- А. До 3
- Б. До 5
- В. Без обмежень

3. Яка максимальна кількість рядків тексту може бути на слайді наукової презентації:

- А. До 5
- Б. До 15
- В. Без обмежень

4. Золотим правилом для оформлення слайду є:

- А. Більше тексту – більше інформації
- Б. Більше кольорів – краще запам'ятається
- В. Чим менше тексту на слайдах, тим краще сприймається презентація

5. Під час демонстрації презентації доречно:

- А. Повторювати дослівно те, що написано на слайдах.
- Б. Своєчасно коментувати слайди.
- В. Стояти обличчям до слухачів.

ТЕМА ЛЕКЦІЇ: НОВИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ПРАВОПИС У КОНТЕКСТІ НАУКОВОГО ТЕКСТУ НА МЕДИЧНУ ТЕМАТИКУ

Актуальність теми:

3 червня 2019 року текст нової редакції «Українського правопису» було опубліковано на офіційних сайтах Міністерства освіти і науки та Національної академії наук. З цього моменту рекомендовано застосовувати норми та правила нової редакції «Українського правопису» в усіх сферах суспільного життя, зокрема в науковому та офіційно-діловому стилях мовлення. Водночас розроблено план імплементації нової редакції «Українського правопису»; цим документом передбачено терміни та етапи впровадження змін в освітній процес. До навчальних планів і програм закладів середньої освіти усі новації правописної системи потраплятимуть упродовж 5 років; такий термін передбачено також для того, щоб зміни у правописі потрапили до тестів ЗНО з української мови та літератури. Однак у закладах вищої освіти вивчення всіх новацій, правописних зокрема, має відбуватися відразу після їх затвердження і опублікування на офіційних сайтах.

Відтак, надзвичайно актуальним для науковця-початківця є ознайомлення з нормами чинного правопису, оскільки наукове дослідження потрібно буде оформлювати відповідно до них.

Цілі навчання:

- ✓ Ознайомити аспірантів із історією правописних систем.
- ✓ Висвітлити мовні норми, що набули чинності з прийняттям нової редакції «Українського правопису».
- ✓ Звернути увагу на варіантність у написанні деяких лексем відповідно до чинного правопису.
- ✓ Підвищити загальну та мовну культуру аспірантів.
- ✓ Сформувати практичні навички професійного усного й писемного спілкування.
- ✓ Мотивувати до дотримання всіх чинних норм в усному і писемному науковому мовленні, зокрема під час оформлення презентації наукового дослідження.
- ✓ Сформувати практичні навички професійного усного й писемного спілкування.

Забезпечення вихідного рівня знань

Аспірант повинен знати:

- Історію створення нової редакції «Українського правопису».
- План імплементації нової редакції «Українського правопису».
- Основні зміни у правописі (без варіантів уживання).
- Основні зміни у правописі (слова, щодо яких допускається правописна варіативність).

Аспірант повинен уміти:

Передавати на письмі звук [j] у складі звукосполучень [je], [ji], [ju], [ja] буквами *є, ї, ю, я*

Слова з латинським коренем *-ject-* передавати на письмі буквами *-ект*.

Застосовувати правила написання слова *нів*, назв технічних виробів, сайтів, додатків, прізвищ, аббревіатур, займенників *ви, Ви*, складених слів з числівниковим елементом тощо.

Аналізувати доречність уживання фемінітивів.

Добирати варіант, що відповідає контексту, з-поміж мовних одиниць, для яких допускається правописна варіативність.

Зміст матеріалу для самостійного вивчення

22 травня 2019 року Кабінет Міністрів України прийняв постанову № 437 «Питання українського правопису», якою схвалив нову редакцію «Українського правопису». До того користувалися правописом 1992 року. Над Проектом нового правопису працювали Українська національна комісія з питань правопису, до складу якої увійшли мовознавці НАНУ та національних університетів з різних регіонів України. Нові правила, над якими спеціальна комісія працювала майже п'ять років, перегукуються з Харківським правописом 1928 року.

Протягом серпня–вересня 2018 року пройшло громадське обговорення пропонування змін, під час якого надійшло понад 3 тис. пропозицій.

3 червня 2019 року фінальний текст нової редакції «Українського правопису» було опубліковано на офіційних сайтах Міністерства освіти і науки і Національної академії наук. З цього моменту рекомендовано застосовувати норми та правила нової редакції Правопису в усіх сферах суспільного життя, зокрема в науковому та офіційно-діловому стилі мовлення. Водночас розробляється план імплементації нової редакції «Українського правопису»; цим документом передбачено терміни та етапи впровадження змін в освітній процес. Зокрема, до навчальних планів і програм закладів середньої освіти усі новації правописної системи потраплятимуть упродовж 5 років; такий самий термін передбачено і для того, щоби зміни у правописі потрапили і до тестів ЗНО з української мови та літератури. Що ж стосується закладів вищої освіти, то вивчення всіх новацій, правописних зокрема, має відбуватися відразу після їх затвердження і опублікування на офіційних сайтах.

Теоретичні питання для самостійного вивчення

1. Коли було схвалено нову редакцію «Українського правопису»?
2. Який правопис був чинний до 2019 року?
3. З яким правописом перегукуються нові правила, що набули чинності 2019 року?
4. Коли відбувалося громадське обговорення документа?
5. Який план імплементації нової редакції «Українського правопису»?

Література: Основна

1. Історія українського правопису XVI–XX століття : хрестоматія / НАН України, Ін-т укр. мови; упоряд. : В. В. Німчук, Н. В. Пуряєва. Київ : Наукова думка. 2004. 581 с.
2. Український правопис. Київ : Наукова думка. 2019. 392 с.

Додаткова

1. Український правопис / НАН України, Інститут мовознавства імені О. О. Потебні; Інститут української мови. Київ: Наукова думка. 1994. 240 с.
2. Український правопис / НАН України, Інститут мовознавства імені О. О. Потебні; Інститут української мови. Київ: Наукова думка. 2007. 288 с.
3. Данильчук Д. В. Український правопис: Роздоріжжя і дороговкази. Київ : Либідь. 2013. 224 с.
4. Данильчук Д. Український правопис: Курс лекцій. Київ : ВПЦ «Київський університет». 2013. 60 с.

Інформаційні ресурси

- | | | | | |
|------------------------|-------------|-----------|---|-------|
| 1. | Український | правопис. | URL | : |
| | | | https://mon.gov.ua/storage/app/media/zagalna%20serednya/%202019.pdf | (дата |
| звернення: 15.12.2020) | | | | |

Завдання для самостійної перевірки кінцевого рівня знань

Завдання № 1. Відредагуйте текст відповідно до норм чинного правопису.

Мінімальні бактерицидні концентрації декасану® встановлено по відношенню до *S. aureus* ($1,45 \pm 0,1$ мкг/мл.); *E. coli* ($5,99 \pm 0,37$ мкг/мл.). Переважна більшість досліджуваних штамів *S. aureus* виявились чутливими до мірамістину в діапазоні бактерицидних концентрацій $8,01 \pm 0,56$ мкг/мл. На клінічні штами кишкової палички мірамістин діяв в МБцК $15,67 \pm 0,93$ мкг/мл. Встановлено також суттєві відмінності протимікробної активності декасану® і хлоргексидину з відчутною перевагою декасану®. Наприклад, хлоргексидин діяв бактерицидно на *S. aureus* при МБцК $12,47 \pm 1,39$ мкг/мл.; на *E. coli* – при МБцК $21,49 \pm 1,57$ мкг/мл. Визначена, активність хлоргексидину слабша майже в 9 разів по відношенню до *S. aureus*; в 14 разів щодо *E. coli*, порівняно з декасаном®.

Завдання № 2. Підберіть український відповідник.

- Врач по образованию –
- По моей вине –
- По той причине –
- Называть по имени –
- По просьбе –
- По праздникам –
- По недоразумению –

По результатам исследования –
По завершению эксперимента –

Завдання № 3. Відредагуйте текст відповідно до норм чинного правопису.

Антибіотики, антисептики відіграють важливу роль в лікуванні захворювань мікробної етіології. В залежності від важкості і характеру патології лікарські препарати мають відповідну лікуючу дію. Антибіотикотерапія завжди має бути зваженою, раціональною. Застосування антибіотиків передбачає виконання наступних основних правил. Антибіотик використовують відповідно чутливості до нього збудника. Антибіотик призначають в разовій і добовій дозі, які забезпечують належну концентрацію в вогнищі запалення. Антибіотик застосовують в разовій, добовій, курсовій дозах, які максимально обмежують несприятливу дію на макроорганізм. Наріжним каменем протимікробної терапії залишається активність препарату проти збудника. Лікарські засоби етіотропної дії ефективні лише в тому випадку, якщо захворювання викликано чутливим до антимікробного препарату мікроорганізмом.

ТЕМА ЛЕКЦІЇ: ТЕРМІН ЯК ОСНОВА НАУКОВОГО ДИСКУРСУ

Актуальність теми:

У науковому усному та писемному мовленні частотними є огріхи щодо уживання терміна в невластивому йому значенні, зловживання іноземною термінологією й поняттями, що ускладнюють сприйняття головної думки. Науковий текст не варто перенасичувати значною кількістю термінів, зокрема іншомовного походження, адже більшість із них має український відповідник. Не бажано захоплюватися термінотворенням та використовувати такі новотвори в науковому тексті.

З метою уникнення таких помилок науковець повинен володіти термінологією свого фаху на високому рівні, розуміти її склад та структурно-семантичну організацію, особливості функціонування в межах терміносистеми та на міжгалузевому рівні, не менш важливим є засвоєння правил написання термінів.

Цілі навчання:

- ✓ Ознайомити аспірантів із особливостями функціонування міжгалузевої та міжсистемної полісемії.
- ✓ Розглянути причини функціонування термінів-синонімів в межах однієї терміносистеми.
- ✓ Удосконалити навички з написання медичних термінів відповідно до чинного правопису.
- ✓ Ознайомити з особливостями функціонування епонімів у медичній терміносистемі.
- ✓ Мотивувати до нормативного вживання термінів в усному і писемному науковому мовленні.
- ✓ Підвищити загальну та мовну культуру аспірантів.
- ✓ Сформувати практичні навички професійного усного й писемного спілкування.

Забезпечення вихідного рівня знань

Аспірант повинен знати:

Правила написання термінів разом, окремо та через дефіс.

Правопис термінів іншомовного походження.

Особливості функціонування термінів з частинами «подібний», «велико» та «крупно», «дрібно», «мілко».

Аспірант повинен уміти:

Відтворювати на письмі медичні терміни відповідно до чинного правопису.

Уникати термінологічної синонімії в межах документа.

Знаходити український відповідник до запозиченого терміна.

Доречно використовувати терміни-епоніми в науковому тексті, за можливості замінювати їх клінічним відповідником.

Зміст матеріалу для самостійного вивчення

Епоніми є одним з найчисленніших пластів медичної термінології. Серед епонімів розглядають:

- міфологізми;
- біблеїзми;
- терміни, що містять імена літературних персонажів;
- терміни, до складу яких входять імена науковців і лікарів;
- терміни, що містять імена хворих.

Велика частина міфологізмів увійшла в медичну термінологію в епоху Відродження. У складі анатомічних термінів часто використовуються імена богів і богинь:

cornu Ammonis (hippocampus) – амонію ріг,
mons Veneris – міст Венери,
umbilicus Veneris – пуп Венери,
tendo Achillis (t. calcaneus) – Ахіллове сухожилля.

Під час підготовки міжнародної анатомічної номенклатури 1955 року було вирішено повністю виключити епоніми, замінивши їх термінами (наприклад, *перший шийний хребець* має епонімічну назву *Atlas (Атлант)* і йому відповідає термін *vertebra cervicalis prima* (I)), але в похідних термінах епонім зберігається (*атлантопотиличний, ахіллотомія, ахіллотенопластика*).

Міфологічні епоніми поширені і в клінічній термінології: термін *психіатрія* походить від імені *Психея* – уособлення душі людини, *гігієна* – від імені дочки *Асклепія Гігієй*.

Біблеїзми увійшли в медичну термінологію в Середні віки, коли назви хвороб пов'язували з іменами святих: *Антонів вогонь* – гангренозне захворювання, назване за ім'ям святого Антонія, *хвороба святого Мавра* – подагра.

Часто клінічні терміни походять від імен вигаданих художніх персонажів. Наприклад, *сифіліс* – хронічна венерична хвороба, що отримала свою назву від імені пастуха Сифіліса з поеми Джироламо Фракасторо; *синдром Аліси в країні чудес* – ілюзорне сприйняття простору і часу, явища деперсоналізації; *синдром Мюнхаузена* (син. лапаротомофілія) – психічний розлад тощо.

Імена науковців і лікарів, які вперше відкрили і описали те чи інше явище, становлять найчисленнішу групу. Іноді епонім вказує на одну особу, хоча наукове відкриття – результат роботи багатьох. У деяких випадках термін об'єднує імена двох або більше людей. Це відбувається в тому випадку, коли хворобу відкрили і описали кілька науковців незалежно один від одного, наприклад: *хвороба Абта–Леттерера–Сиве* (істинний ретикулогістіоцитоз). Це захворювання вперше описав Леттерера, потім Сиве зробив докладний опис клінічної картини, а Абт узагальнив результати всіх досліджень.

Іноді в епонімічних назвах вживаються імена хворих (лише 4 % від усіх термінів-епонімів), наприклад, *культура клітин HeLa* – культура пухлинних клітин – Helena Lane (пацієнт), *синдром Діогена* (синдром старечого убозтва).

Терміни-епоніми на сьогодні широко функціонують у медичній термінології, хоча існує тенденція до їх заміни на описові відповідники. Часто вживання епонімів має і позитивне значення, оскільки сприяє економії мовних засобів.

Теоретичні питання для самостійного вивчення:

1. Епонім як елемент медичної терміносистеми.
2. Види епонімів.
3. Епоніми-міфологізми.
4. Епоніми-біблеїзми.
5. Терміни, що містять імена літературних персонажів.
6. Терміни, до складу яких входять імена науковців і лікарів.
7. Терміни, що містять імена хворих.
8. Поміркуйте, чи є епоніми, що утворені від географічних назв.
9. Якому терміну варто надавати перевагу в науковому дискурсі – епонімічному чи описовому? Чому?

Література:

Основна

1. Дідик-Меуш Г. М. Медична номенклатура в пам'ятках української мови XVI–XVIII ст. : автореф. дис ... канд. філол. наук. Львів. 2001. 19 с.
2. Семеног О. М. Культура наукової української мови : навчальний посібник. Київ : ВЦ «Академія». 2012. 216 с.
3. Ярема С. На тему української наукової мови. Львів : НТШ. 2002. 44 с.

Додаткова

1. Місник Н. В. Формування української медичної клінічної термінології: Дис. канд. філол. наук: 10.02.01. НАН України; Інститут української мови. Київ, 2002. 173 с.
2. Наконечна Г. В. Формування і розвиток української хімічної термінології : автореф. дис ... канд. філол. наук. Київ, 1994. 17 с.

Інформаційні ресурси

1. Український правопис. URL : <https://mon.gov.ua/storage/app/media/zagalna%20serednya/%202019.pdf> (дата звернення 15.12.2020)

Завдання для самостійної перевірки кінцевого рівня знань

Завдання № 1. Підберіть до термінів-епонімів відповідник.

Хвороба Базедова – Грейвса – Перрі, синдром Дегоса, хвороба Бурневілья – Стрінгла, Гебердена хвороба, острівці Лангерганса, хвороба Верльгофа, хвороба Боткіна, хвороба Хасімото.

Інформація для довідок: дифузний токсичний зоб, інфекційний вірусний гепатит, злоякісний атрофічний папульоз, аутоімунна тромбоцитопенія, грудна жаба, туберозний склероз, панкреатичні островці, аутоімунний тиреоїдит.

Завдання № 2. Прочитайте рішення конгресів щодо вживання епонімів в анатомічній терміносистемі. Знайдіть в тексті терміни-епоніми та відповідники до них. Використанню яких термінів надається перевага на сьогодні.

У 1955 році на Міжнародному конгресі з анатомії в Парижі було прийнято рішення, яке забороняло використання низки епонімів в галузі анатомії. Було запропоновано введення більш описових, не епонімічних термінів. Останнє видання «Анатомічної термінології» («Terminologia Anatomica») надає лише два епоніми, *cornu ammonis* та *stratum purkinjese corticis*. Проте, певна кількість епонімічних термінів, як і раніше, залишається в ужитку, тільки в менш формальних видах дискурсу.

На міжнародному рівні було прийнято ще одне рішення, яке сприяло створенню термінологічних варіантів, хоча його наслідки були менш масштабними, на відміну від рішення стосовно анатомічної термінології. У 1974 році Державний інститут охорони здоров'я Сполучених Штатів Америки провів конференцію, на якій обговорювалися найменування захворювань та їхні симптоми. Дійшли до висновку про те, що «має бути припинене присвійне використання епонімів, оскільки сам автор не страждав на цю хворобу» (Класифікація та номенклатура вад, 1974; Класифікація і номенклатура морфологічних дефектів, 1975), що призвело до створення багатьох синтаксичних однойменних варіантів.

На сьогодні Всесвітня організація охорони здоров'я надає перевагу неепонімічним термінам над епонімічними в розробці «Міжнародної статистичної класифікації захворювань і проблем, пов'язаних зі здоров'ям». Цікаво відзначити, що таких епонімів, як «синдром Готліба» та «синдром Урбані» для позначення двох найвизначніших медичних відкриттів кінця ХХ ст., СНІД та атипова пневмонія відповідно, не існує взагалі (Хоппер 2011). Ці два приклади показують також, що тепер епоніми не так часто використовуються в сучасному медичному дискурсі.

ТЕМА ПРАКТИЧНОГО ЗАНЯТТЯ: ТЕРМІН ТА КУЛЬТУРА СЛОВОВЖИВАННЯ

Актуальність теми:

Створення та опрацювання сучасних наукових текстів медичного спрямування передбачає використання різних мовних засобів, вибору оптимальних способів номінації, дотримання правильності, точності, логічності, доречності і доцільності наукового мовлення. У науковому усному та писемному мовленні частотними є огріхи щодо уживання терміна в невласливому йому значенні, зловживання іноземною термінологією й поняттями, що ускладнюють сприйняття головної думки.

Щоб уникнути таких помилок, науковець повинен володіти культурою терміновживання свого фаху на високому рівні, розуміти склад терміносистеми та її структурно-семантичну організацію, особливості функціонування слова в межах терміносистеми та на міжгалузевому рівні.

Цілі навчання:

- ✓ Поглибити знання з культури терміноуживання.
- ✓ Охарактеризувати склад медичної терміносистеми.
- ✓ Удосконалити навички використання у тексті термінів-аббревіатур, багатокомпонентних терміносполук тощо.
- ✓ Ознайомити зі способами термінотворення.
- ✓ Мотивувати до нормативного вживання термінів в усному і писемному науковому мовленні.
- ✓ Підвищити загальну та мовну культуру аспірантів.
- ✓ Сформувати практичні навички професійного усного й писемного спілкування.

Забезпечення вихідного рівня знань

Аспірант повинен знати:

Ознаки культури наукового мовлення.

Норми сучасної української літературної мови, що регулюють терміновживання.

Особливості функціонування термінів-аббревіатур, запозичених термінів та їхніх українських відповідників у науковому тексті.

Принципи дотримання логічності мовлення.

Аспірант повинен уміти:

Відтворювати на письмі медичні терміни відповідно до чинного правопису.

Уникати термінологічної синонімії в межах документа.

За можливості знаходити український відповідник до запозиченого терміна.

Доречно використовувати терміни-епоніми в науковому тексті, за можливості замінювати їх клінічним відповідником.

Уникати лексичних помилок в науковому мовленні.

Добирати слово із синонімічного ряду, розмежовувати значення багатозначного слова, розрізняти пароніми й омоніми.

Добирати мовновиражальні засоби відповідно до мети на обставин.

Зміст матеріалу для самостійного вивчення

Під **культурою мовлення** розуміють дотримання ustalених мовних норм, а також свідоме, цілеспрямоване, майстерне використання мовно-виражальних засобів залежно від мети й обставин спілкувань.

Таким чином, **культура наукового мовлення** – це дотримання особою вимог до усного й писемного мовлення у сфері проведення нею наукової діяльності.

Сформованість культури мовлення взагалі й наукового зокрема має такі ознаки: багатство словника; уміння говорити точно, уживаючи слова у властивому їм значенні; здатність говорити просто, доступно, логічно, не порушуючи змістових зв'язків між частинами висловлювання; доречність; добирання мовних засобів залежно від мети і сфери спілкування. Усі ці комунікативні якості мовлення визначаються відповідністю до норм – лексичних, граматичних, стилістичних та інших.

Точність наукового мовлення пов'язують з тим, чи відповідає зміст ужитих слів закріпленому в літературній мові їхньому лексичному значенню (*військовий* означає «який стосується війська, військовослужбовця, призначений для потреб війни», а не «який стосується війни, пов'язаний з нею»), а також з тим, наскільки мовні засоби відповідають мовленнєвій ситуації. Найтиповішим порушенням вимоги до точності мовлення є вживання слів без урахування їх значення (*біля* помилково вживається в значенні «приблизно», *неділя* – в значенні «тиждень» тощо).

Теоретичні питання для самостійного вивчення:

1. Культура терміновживання.
2. Синонімія та паронімія у контексті медичних термінів.
3. Тавтологія як порушення культури наукового медичного мовлення.
4. Плеоназм.
5. Калькування.
6. Запозичені терміни та їхні українські відповідники.

Література:

Основна

1. Культура наукової мови : навчальний посібник. Харків : Тім Пабліш Груп. 2015. 224 с.
2. Місник Н. В. Формування української медичної клінічної термінології: Дис. канд. філол. наук: 10.02.01. НАН України; Інститут української мови. К. 2002. 173 с.
3. Основи культури наукового мовлення : навчальний посібник / Плотницька І. М. та ін. Київ : НАДУ. 2011. 80 с.

4. Семеног О. М. Культура наукової української мови : навчальний посібник. К. : ВЦ «Академія». 2012. 216 с.
5. Ярема С. На тему української наукової мови. Львів : НТШ, 2002. 44 с.

Додаткова

1. Золотухін Г. О., Литвиненко Н. П., Місник Н. В. Фахова мова медика : підручник. Київ, 2001. 392 с.

Інформаційні ресурси

1. Український правопис. URL : <https://mon.gov.ua/storage/app/media/zagalna%20serednya/%202019.pdf> (дата звернення: 15.12.2020)

Завдання для самостійної перевірки кінцевого рівня знань

Завдання № 1. Виконайте тестові завдання (одна правильна відповідь)

1. Оберіть неправильне твердження:

- А. Термінологічна синонімія в межах документа є негативним явищем.
- Б. Варто надавати перевагу одному терміну.
- В. Термінологічна синонімія збагачує мову наукового тексту.

2. На позначення патологічних утворень, зроблених виходом гною під тиском унаслідок постійних надривів капсули первинного гнійника з поступовим утворенням ходів, використовують термін:

- А. Нориця
- Б. Свищ
- В. Фістула

3. Оберіть рядок термінів, написання яких не відповідає чинним нормам:

- А. Кулевидний, гачковидний, грушовидний
- Б. Кулеподібний, гачкоподібний, щитоподібний
- В. Кулястий, гачкуватий

4. Оберіть рядок термінів, написання яких не відповідає чинним нормам:

- А. Крупнокаліберний, крупномасштабний, крупногабаритний
- Б. Крупноклітинний, крупнопористий
- В. Великопанельний, великокаліберний, великогабаритний

5. Оберіть рядок термінів, написання яких не відповідає чинним нормам:

- А. Артерійний, інтерстиційний, функційний
- Б. Інфекційний, інфузійний, індустрійний
- В. Артеріальний, інтерстиціальний, функціональний

ТЕМА ПРАКТИЧНОГО ЗАНЯТТЯ: МОВНІ ОСОБЛИВОСТІ НАУКОВОГО ТЕКСТУ

Актуальність теми:

Основними мовними засобами наукового стилю є велика кількість термінів, схем, таблиць, графіків, абстрактних (часто іншомовних) слів, наукова фразеологія (стійкі термінологічні словосполучення), цитати, посилання; відсутність емоційно-експресивних синонімів, суфіксів, багатозначних слів, художніх тропів, індивідуальних неологізмів.

Бути висококваліфікованим фахівцем означає володіння державною мовою в усній та писемній її формах. До мови наукової літератури висуваються особливо суворі вимоги щодо дотримання норм, і це сприяє посиленню логізації викладу матеріалу. Адже метою наукових творів є ознайомити читача з результатами досліджень науковців у різних галузях знань. Їй підпорядковані й спосіб викладу матеріалу, й, відповідно, мовні засоби, які використовуються. Ці засоби повинні забезпечувати повне й точне осмислення теми, послідовність і взаємозв'язок думок. Усі міркування автора твору спрямовані на переконливе обґрунтування висновків, результатів, яких досяг він під час дослідження. Чітка послідовність мислення автора передбачає насамперед логічне, а не емоційно-чуттєве сприйняття наукового твору, тому емоційно-експресивні мовні засоби не мають бути панівними в ньому.

Цілі навчання:

- ✓ Ознайомити аспірантів із поняттям мовної норми (акцентуаційними, орфоепічними, орфографічними, лексичними, фразеологічними, морфологічними, синтаксичними, пунктуаційними, стилістичними) в професійному спілкуванні.
- ✓ Підвищити загальну та мовну культуру аспірантів.
- ✓ Сформувати практичні навички професійного усного й писемного спілкування.
- ✓ Удосконалити уміння і навички дотримуватися всіх чинних норм в усному і писемному мовленні.
- ✓ Навчити правильно використовувати термінологізовані слова і словосполучення.
- ✓ Навчити розуміти значення культури наукового мовлення, розрізняти нюанси в значеннях синонімічних слів, паронімів.
- ✓ Висвітлити лексичні, морфологічні та синтаксичні ознаки / особливості наукового стилю, проаналізувати типові помилки і неточності у фахових текстах; їх усунення.

Забезпечення вихідного рівня знань

Аспірант повинен знати:

Термін *мовна норма*. Види мовних норм.

Лексичні особливості наукового тексту. Терміни.

Типові лексичні огріхи в науковому мовленні. Правила щодо їх усунення.

Морфологічні ознаки наукового стилю.
Синтаксичні ознаки наукового стилю.

Аспірант повинен уміти:

Пояснити значення терміна *мовна норма*. Назвати види мовних норм.

Застосовувати на практиці види мовних норм.

Ретельно добирати лексичні засоби, враховувати особливості їх сполучуваності під час побудови висловлювання.

Правильно використовувати граматичні форми самостійних частин мови в текстах наукового стилю. Уникати помилок, вміти редагувати і перекладати дієприкметники, дієприкметникові конструкції з російської мови.

Уникати синтаксичних помилок і неточностей. Правильно утворювати форми керування при дієсловах.

Зміст матеріалу для самостійного вивчення

Термінологічні системи нерозривно пов'язані з національною мовою. У них спільна фонетика й граматики, відмінності стосуються тільки лексики. Під *культурою мовлення* розуміють дотримання ustalених мовних норм, а також свідоме, цілеспрямоване, майстерне використання мовно-виражальних засобів залежно від мети й обставин спілкувань.

Для досягнення точності мовлення необхідне вміння добирати слово із синонімічного ряду, розмежовувати значення багатозначного слова, розрізняти пароніми й омоніми. Напр., у виразі «Дане лікування призвело до нормалізації роботи ЖКТ» дієслово *призвело* буде недоречним, натомість треба вжити *уможливило*, *нормалізувало*. Тож вираз може мати таке вербальне вираження: «Дане лікування *уможливило* нормалізацію роботи ЖКТ / Дане лікування *нормалізувало* роботу ЖКТ».

Саме невміння мовця розрізняти нюанси в значеннях синонімічних слів, сплутування паронімів призводить до непорозумінь у комунікації.

До характерних помилок, що заважають автору точно висловити думку, належить мовленнєва надмірність (або багатослів'я) і мовленнєва недостатність. Напр.: *Особливість розробки виявляється в її специфіці* (виділені слова повторюють висловлену думку, тому є зайвими). До форм виявлення мовленнєвої надмірності належать плеоназм і тавтологія.

Не сприяє точності й чистоті мовлення *контамінація* – поєднання двох висловів в одному, наприклад: *мова йдеться* (правильно: *йдеться...*, *мова йде про...*). Також значною вадою українського мовлення є вживання ненормативних кальок з російської мови: *співпадати* замість *збігатися*; *багаточисельний* замість *численний*; *приймати участь* замість *брати участь*.

Серед типових ***морфологічних та синтаксичних помилок*** у науковому стилі є: не розрізнення закінчень -у(-ю) / -а- (-я-) іменників чоловічого роду II відміни, сплутування форм знахідного і родового відмінків при присудках, неправильне утворення форм кличного відмінка, порушення правил відмінювання прізвищ, утворення ступенів порівняння прикметників або уживання коротких

форм, порушення правил відмінювання числівників, уживання дієприкметників активного стану теперішнього часу, неправильний переклад з російської мови структур з прийменником *по*, порушення принципів побудови речень і граматичного керування тощо.

Теоретичні питання для самостійного вивчення

1. Нормативність сучасної української мови. Види мовних норм.
2. Терміни як лексична особливість наукового тексту.
3. Типові лексичні помилки і огріхи в науковому мовленні. Їх усунення.
4. Морфологічні ознаки наукового стилю. Характер помилок.
5. Синтаксичні ознаки наукового стилю. Помилки і неточності.

Література:

Основна

1. Голод Р. Б. Українська мова (за професійним спрямуванням) : навчальний посібник. Івано-Франківськ : Видавництво ІФНМУ, 2013. 212 с.
2. Культура наукової мови : навчальний посібник. Харків : Тім Пабліш Груп, 2015. 224 с.
3. Лісовий М. І. Культура професійного мовлення: навчальний посібник для студентів вищих медичних навчальних закладів. Вінниця : НОВА КНИГА. 2010. 200 с.
4. Українська мова (за професійним спрямуванням) : підручник / С. М. Луцак. Київ : ВСВ «Медицина». 2017. 360 с.

Додаткова

1. Онуфрієнко Г. С. Науковий стиль української мови : навчальний посібник. Київ : ЦНЛ, 2006. 312 с.
2. Основи культури наукового мовлення : навчальний посібник / Плотницька І. М. та ін. Київ : НАДУ, 2011. 80 с.
3. Світлична Є. І., Берестова А. А., О. О. Телєжкіна О. О. Фахова мова фармацевта : базовий підруч. для студентів вищ. фармац. навч. закл. (фармац. ф-тів.) IV рівня акредитації. Харків : НФаУ : Золоті сторінки, 2017. 312 с.

Інформаційні ресурси

1. Галузинська Л. І. Українська мова за професійним спрямуванням. – 2.3. Мовні засоби наукового стилю : підручники. URL: <https://westudents.com.ua/glavy/11062-23-movn-zasobi-naukovogo-stilyu.html> (дата звернення: 10.01.2021)
2. Культура наукової української мови : навчальний посібник. URL: <http://library.gnpu.edu.ua/books/Scientific%20language/Chapter%201/Part%201.htm> (дата звернення: 15.01.2021)
3. Онуфрієнко Г. С. Науковий стиль української мови : навчальний посібник з алгоритмічними приписами. Київ : ЦНЛ. 2009. 392 с. URL:

https://www.studmed.ru/onufryenko-gs-naukoviy-stil-ukrayinskoyi-movi_1c9a569ba5b.html (дата звернення: 10.01.2021)

5. Українська мова за професійним спрямуванням : навчальний посібник. Мелітополь : ФОП Однорог Т.В., 2018. 151 с. URL: <http://eprints.mdpu.org.ua/id/eprint/3377/1/%D0%9F%D0%BE%D1%81%D1%96%D0%B1%D0%BD%D0%B8%D0%BA.pdf> (дата звернення: 10.01.2021)

6. Шевчук С.В. Українська мова за професійним спрямуванням : підручник. URL: <https://westudents.com.ua/knigi/75-ukrainska-mova-za-profesynim-spryamuvannyam-shevchuk-sv.html> (дата звернення: 12.01.2021)

Завдання для самостійної перевірки кінцевого рівня знань

Завдання № 1. Виконайте тестові завдання (одна правильна відповідь)

1. Укажіть ряд, у якому всі іменники, вживані в професійному мовленні, позначені в правильній числовій формі:

- А. У великій кількості, лікувальні властивості, порошок із листя.
- Б. У великих кількостях, рослинні олії, багато вільхов.
- В. Звітний період, пане лікаре, Єгор Сергійович.

2. Укажіть ряд, у якому всі варіанти слів є кодифікованими.

- А. Пропасниця, пошкодження, сіткоподібний.
- Б. Здавлювання, напад, нагнивання.
- В. Відтинання, м'яз, задишка.

3. Позначте речення, в якому порушено морфологічну норму.

- А. Операцію провели на протязі двох годин.
- Б. Зробили кардіограму за п'ять хвилин.
- В. Хворий скаржився на біль у суглобах.

4. У якому рядку всі слова в родовому відмінку вжито без помилок.

- А. Коментарю, крижів, тезів.
- Б. Пластиру, санаторію, ступеню.
- В. Вірусу, болю, нош

5. Укажіть ряд, в якому всі дієприкметники вжито в правильній формі.

- А. Облисівший, дезінфікуючий, кровоточуюча рана.
- Б. Згірклий, блукаюча нирка, життєствердний.
- В. Оперуючий лікар, швидкодіючі ліки, знеболюючий засіб.

6. Укажіть рядок, у якому правильно позначена форма орудного відмінка однини.

- А. Фармацевтом, мазью, межею.
- Б. Нежитем, жовчу, дівчам.

В. Іллею, бондаром, матір'ю.

7. Укажіть ряд, де в словосполученні допущена помилка в перекладі прийменника по.

А. Черговий по відділенню, колега по роботі, по чайній ложці.

Б. Дослідження по гістології, по прибуттю швидкої допомоги, по вині лікаря.

В. Наказ по відділенню, видно по очах, по вулиці.

8. Укажіть рядок, де словосполучення утворені без порушення принципів граматичного керування.

А. Поінформувати декана, запобігати несподіванкам

Б. Телефонувати до завідувача, шкодувати грошей.

В. Властивий професійному мовленню, опанувати фах.

9. Укажіть рядок, де вказаний неправильний переклад з російської мови сполучника так как (значення причини).

А. Так як.

Б. Тому що.

В. Оскільки.

10. Укажіть рядок, в якому правильно вжиті всі прикметники у формі ступенів порівняння

А. Менша доза, білуватіші зуби, більш результативніший метод.

Б. Кращий препарат, ефективніші ліки, більш прогресивний.

В. Мовчазніший пацієнт, рідкісна хвороба, самий корисний.

ТЕМА ПРАКТИЧНОГО ЗАНЯТТЯ: РЕПРОДУКТИВНІ РІЗНОВИДИ МОВЛЕННЄВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ (АНОТАЦІЯ, РЕФЕРАТ-РЕЗЮМЕ)

Актуальність теми:

Важливим показником культури фахової мови медиків є дотримання норм наукового стилю, адже професійна діяльність ґрунтується на наукових знаннях. Спеціалісти різних галузей медицини для кращого засвоєння та поширення знань мають опанувати різні види роботи з науковими текстами та особливостями їх створення, дотримуючись вимог культури мовлення наукового стилю.

Залежно від практичної цінності науково-технічної інформації й цілей використання джерел, тексти опрацьовуються по-різному. Основними видами опрацювання друкованих видань є: 1. Складання бібліографічних описів. 2. Анотування, реферування, науково-технічний переклад. 3. Складання оглядів з певної тематики тощо.

Цілі навчання:

- ✓ Ознайомити аспірантів із поняттям «репродуктивний різновид мовленнєвої діяльності».
- ✓ Розвинути навички відтворювати готові наукові тексти, будувати власні наукові тексти, складати власні висловлювання.
- ✓ Навчити правильно складати анотацію, реферат-резюме.
- ✓ Сприяти глибокому засвоєнню набутих знань з курсу й свідомому використанню їх у стилістичному аспекті.
- ✓ Підвищити загальну та мовну культуру аспірантів.
- ✓ Сформувати практичні навички професійного усного й писемного спілкування.

Забезпечення вихідного рівня знань

Аспірант повинен знати:

Види репродуктивних різновидів мовленнєвої діяльності: анотацію, реферат-резюме.

Структуру та вимоги до їх укладання.

Функції анотацій у пошуку наукових джерел.

Лексико-граматичні засоби оформлення структурних частин анотації, реферату-резюме.

Різновиди перекладу та системи комп'ютерного перекладу.

Аспірант повинен уміти:

Укладати довідково-рекомендаційні анотації до наукової літератури.

Визначати жанри наукових першоджерел за анотацією.

Використовувати лексико-граматичні конструкції оформлення текстів анотації та реферату-резюме.

Визначати синонімічні мовні / мовленнєві стандарти-кліше, а також спільні для анотації та реферату.

Перекладати, редагувати тексти документів.

Зміст матеріалу для самостійного вивчення

Анотація і реферат – важливі засоби, які ефективно забезпечують швидкий обмін новою науковою інформацією. Саме вони скорочують час фахівців на обробку інформації. Сутність анотування і реферування полягає в максимальному скороченні обсягу джерела інформації при істотному збереженні його основного змісту. Під час реферування повідомлення звільняється від усього другорядного, ілюстративного; зберігається лише сама суть змісту. Реферат і анотація є вторинними документальними джерелами наукової інформації (*репродуктивні*). На основі використання вторинних документів комплектуються інформативні видання: реферативні журнали, довідкова література, наукові переклади та ін. Здійснюючи компресію першоджерел, анотація і реферат роблять це принципово різними способами. Якщо анотація лише перераховує ті питання, які висвітлені в першоджерелі, не розкриваючи самого змісту цих питань, то реферат не тільки перераховує всі ці питання, але й повідомляє зміст кожного з них. Проте для кожного із цих видів характерний певний ступінь згортання інформації на основі її попереднього аналізу.

Анотація – коротка характеристика змісту матеріалу в друкованому чи рукописному видах; стисла описова характеристика першоджерела. У ній узагальнено розкривається тематика публікації без повного розкриття змісту. За змістом й цільовим призначенням можуть бути довідкові і рекомендаційні; загальні і спеціалізовані анотації.

Реферат – короткий виклад у письмовій або у формі публічної доповіді змісту наукової праці (праць), літератури з теми із розкриттям основного змісту за всіма важливими питаннями, супроводжується оцінкою й висновками референта; дає об'єктивне уявлення про характер роботи. Розрізняють два основних види рефератів: 1. Інформативний реферат (реферат-конспект). 2. Індикативний реферат (резюме) – наводяться тільки основні положення, що розкривають тему тексту першоджерела.

Теоретичні питання для самостійного вивчення

1. Анотація як писемна форма мовленнєвої діяльності.
 2. Структура тексту анотації. Рекомендації щодо написання анотації.
 3. Слова й словосполучення, найбільш уживані в анотаціях.
 4. Написання анотацій до наукових статей.
 5. Укладання довідково-рекомендаційних анотацій до наукової літератури.
- Визначення жанрів наукових першоджерел за анотацією.
6. Функції анотацій у пошуку наукових джерел.
 7. Лексико-граматичні засоби оформлення структурних частин довідково-рекомендаційної анотації наукової статті.
 8. Переклад і редагування текстів анотацій.

9. Реферат-резюме як писемна форма наукової діяльності.
10. Структура і композиція тексту реферату-резюме.
11. Лексико-граматичні конструкції оформлення тексту наукового реферату-резюме.
12. Зразки клішованих рефератів-резюме на різножанрові наукові джерела.
13. Комп'ютерний переклад. Різновиди перекладу та системи комп'ютерного перекладу.

Література

Основна

1. Миценко В.І. Анотування і реферування: методичні рекомендації для підготовки аспірантів і здобувачів до кандидатського іспиту...). Кіровоград : КНТУ, 2015. 16с.
2. Онуфрієнко Г. С. Науковий стиль української мови : навчальний посібник з алгоритмічними приписами. Київ : ЦНЛ, 2009. 392 с.
3. Шевчук Г.З., Гаврилюк Л.І. Основні вимоги до написання наукової статті : методичні рекомендації. Луцьк : ВІППО, 2016. 76 с.

Додаткова

1. Гапонова Л.Є. Писемна професійна комунікація : навчальний посібник. Дніпропетровськ : НМетАУ, 2016. 51 с.
2. Левченко О. П. Науковий стиль : культура мовлення : навчальний посібник. Львів : Вид-во Львівської політехніки, 2012. 204 с.
3. Наукова комунікація як складова фахової діяльності : навчальний посібник. Дніпропетровськ : НМетАУ, 2016. 52 с.
4. Основи культури фахової мови: навчальний посібник. Дніпро, 2018. 36 с.

Інформаційні ресурси

1. Вимоги до публікацій. URL.: <http://www.journ.univ.kiev.ua/periodyka/index.php/vymogy.html> (дата звернення: 10.12.2020)
2. Культура наукової української мови : навчальний посібник. URL: <http://library.gnpu.edu.ua/books/Scientific%20language/Chapter%201/Part%201.htm> (дата звернення: 10.01.2021)
3. Основні вимоги до написання наукової статті : методичні рекомендації / укладачі: Г. З. Шевчук, Л. І. Гаврилюк, Т. В. Гаврилюк. Луцьк : ВІППО, 2016. 76 с. URL.: <http://vippo.org.ua/files/pedposhyk/naukovistat-1557135224.pdf> (дата звернення: 10.01.2021)

Завдання для самостійної перевірки кінцевого рівня знань

Завдання № 1. Виконайте тестові завдання (одна правильна відповідь)

1. Укажіть ряд, у якому зазначені репродуктивні види мовленнєвої діяльності:

- А. Конспект, анотація, реферат-резюме.
- Б. Наукова стаття, план, лекція.
- В. Рецензія, тези, реферат.

2. Укажіть ряд, у якому правильно зазначено визначення анотації.

- А. Особливий різновид запису тексту, що ґрунтується на аналітичному опрацюванні інформації, яка міститься в першоджерелі.
- Б. Стислий точний виклад сутності певного питання на основі одного або кількох першоджерел.
- В. Стисла характеристика видання: рукопису, монографії, статті, книги.

3. Укажіть рядок з фразами, що вживаються в текстах анотації.

- А. Проблема висвітлювалася фрагментарно в..; автор справедливо зауважує, що..; сутність порушеної проблеми полягає в...
- Б. Значне місце в роботі посідає розгляд..; характеризується предмет, мета, завдання..; автор доходить висновку...
- В. Прийнято вважати, що..; проблема належить до найбільш актуальних..; наведені дані переконливо доводять, що...

4. Позначте рядок, де правильно зазначена основна мета анотації.

- А. Виклад змісту роботи та її мети.
- Б. Обговорення пропозицій щодо роботи.
- В. Рекомендація роботи до друку чи захисту.

5. Укажіть рядок, де правильно зазначено види анотацій.

- А. Рекомендаційні та рекламні
- Б. Довідкові та рекомендаційні.
- В. Довідкові та читацькі.

6. Укажіть рядок, де правильно зазначені прикінцеві положення анотацій.

- А. У кінці анотації зазначають критичні зауваження щодо роботи.
- Б. У кінці анотації зазначають висновок із пропозиціями щодо роботи.
- В. У кінці анотації зазначають користувачів, яким рекомендовано роботу

7. Укажіть ряд, в якому правильно дане визначення реферату-резюме.

- А. Доповідь на певну тему, що написана, спираючись на критичний огляд бібліографічних джерел.
- Б. Стислий усний або письмовий виклад змісту наукової праці, книги, результатів наукового дослідження; наводяться тільки основні положення, що розкривають тему тексту першоджерела.

В. Довідково-інформаційний документ, стисла характеристика видання: рукопису, монографії, статті, книги; наводяться найважливіші питання роботи, викладається зміст і дається її характеристика (оцінка).

8. Позначте рядок, у якому правильно названо призначення індикативного реферату.

А. Допомогти користувачеві придбати потрібну йому книгу, бо інформує його про інші праці, зазначені у видавничих планах та рекламних матеріалах.

Б. Допомогти користувачеві вирішити питання про доцільність чи недоцільність звернення до певного документа.

В. Оцінити можливості впровадження здобутих результатів у певних галузях науки.

9. Позначте рядок, у якому зазначені види планів, які виділяють науковці.

А. Тезовий, цитатний, питальний.

Б. Розповідний, питальний, називний.

В. Запитальний, тезовий, оповідний.

10. У якому рядку названо групи засобів комп'ютеризації процесу перекладання.

А. Система автоматизованого комп'ютерного перекладу, термінологічні банки даних.

Б. Автоматизована система комп'ютерного перекладу «машина - машина», автоматизована система точного перекладу.

В. Інформаційна система автоматизованого перекладу, точна система автоматизованого перекладу.

ТЕМА ПРАКТИЧНОГО ЗАНЯТТЯ: ПРОДУКТИВНІ РІЗНОВИДИ МОВЛЕННЄВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Актуальність теми:

Культура писемного професійного мовлення працівників медичної галузі вимагає правильного написання документів, знання їх будови, мовних засобів, за допомогою яких вони оформлюються. Уміння правильно оформити науковий текст документа, знання особливостей ділового мовлення, дотримання вимог культури мовлення під час укладання тез, наукових статей, рецензій, відгуків та ін., засвоєння етикету ділових паперів є одним із професійних обов'язків медичних фахівців.

Цілі навчання:

- ✓ Ознайомити аспірантів із поняттям «продуктивний різновид мовленнєвої діяльності».
- ✓ Сприяти глибокому засвоєнню набутих знань з курсу й свідомому використанню їх у стилістичному аспекті.
- ✓ Розвинути навички будувати / писати власні наукові тексти, складати власні висловлювання.
- ✓ Розвинути навички складання тез, відгуку.
- ✓ Навчити правильно писати наукову статтю, рецензію.
- ✓ Засвоїти типові текстові норми наукового стилю.
- ✓ Сформувати навички використання у фаховому мовленні усталених словосполучень, питомої лексики чи іншомовних слів.
- ✓ Закріпити навички дотримання вимог культури мовлення під час складання документів.
- ✓ Підвищити загальну та мовну культуру аспірантів.
- ✓ Сформувати практичні навички професійного усного й писемного спілкування.

Забезпечення вихідного рівня знань

Аспірант повинен знати:

Продуктивні різновиди мовленнєвої діяльності: тези, наукову статтю, рецензію, відгук.

Структуру документів та вимоги до їх укладання. Правила оформлення.

Найбільш поширені мовленнєві формули / лексико-граматичні конструкції / найуживаніші формулювання в цих документах.

Основні форми запису цифрової інформації, структурні елементи таблиць форми подання ілюстративного матеріалу в науковій літературі.

Аспірант повинен уміти:

Виділяти спільне й відмінне між анотацією, рецензією й відгуком.

Використовувати методичні прийоми викладу наукового матеріалу.

Визначати й формулювати мету, об'єкт і предмет наукового дослідження.

Укладати наукові тексти відповідно до чинних норм. Правильно оформляти реквізити.

Редагувати тексти документів.

Зміст матеріалу для самостійного вивчення

Науково-дослідна робота є різною за своїм характером, рівнем складності та змістом дослідження, що зумовлює представлення її результатів різними способами, серед яких є реферат, тези, доповідь, стаття тощо. Під час їхньої підготовки та оформлення важливо дотримуватись певних вимог, адже правильне подання наукової роботи відіграє величезну роль під час її оцінювання фахівцями.

Тези – це коротко сформульовані основні положення наукової доповіді, статті чи іншої наукової праці. Пишуть тези з метою узагальнення наявного матеріалу, подання змісту відносно великого обсягу публікації чи доповіді в короткому формулюванні. За характером поданої інформації і за її змістом тези можуть бути: продуктивними і репродуктивними.

Термін «*стаття*» має два визначення:

1. Науковий або публіцистичний твір невеликого розміру в збірнику, журналі, газеті тощо.
2. Самостійний розділ, параграф у юридичному документі, описі, словнику тощо.

Наукова стаття як один з основних видів наукової роботи містить виклад проміжних або кінцевих результатів наукового дослідження, висвітлює конкретне окреме питання за темою дослідження, фіксує науковий пріоритет автора, робить її матеріал надбанням фахівців. Подається до редакції у завершеному вигляді відповідно до вимог, які публікуються в окремих номерах журналів або збірниках у вигляді пам'ятки авторам.

Рецензія – критичний відгук (письмовий аналіз і оцінка) на певну наукову працю (стаття, монографія, дисертація тощо), рукопис, художній твір тощо.

Відгук – документ, який містить висновки організації чи фахівця (уповноваженої особи / осіб) щодо певної розглянутої праці, обсягу робіт, творів, дій, вистави, фільму, творів мистецтва, рукописних робіт тощо.

Порядок укладання й оформлення відгуку відповідає вимогам укладання висновку.

Однією з форм оприлюднення та захисту результатів наукових досліджень також є *винахід / корисна модель*.

Винахід (корисна модель) – результат інтелектуальної діяльності людини у будь-якій сфері технології.

Теоретичні питання для самостійного вивчення

1. Тези як вид мовленнєвої діяльності.
2. Вимоги до складання тез. Способи вираження логічних зв'язків між тезами. Найбільш поширені мовленнєві формули в тезах.

3. Визначення лексико-граматичних конструкцій для вираження впевненості, припущення, критики (непогодження), притаманних текстам тез. Редагування.

4. Наукова стаття як вид наукової діяльності.

5. Функції наукової публікації.

6. Структура тексту наукової статті.

7. Методичні прийоми викладу наукового матеріалу.

8. Етапи написання наукової статті.

9. Найбільш уживані в науковій статті формулювання.

10. Визначення й формулювання мети, об'єкта, предмета наукового дослідження.

11. Оформлення лексико-граматичних конструкцій, притаманних текстам наукових статей.

12. Основні форми запису цифрової інформації в наукових працях.

13. Структурні елементи таблиць у науковій літературі.

14. Форми подання ілюстративного матеріалу в науковій літературі.

15. Редагування текстів наукових статей.

16. Рецензія й відгук як писемні форми продуктивної наукової діяльності.

Структура текстів.

17. Найуживаніші формулювання в тексті рецензії й відгуку.

18. Спільне і відмінне між анотацією, рецензією й відгуком.

19. Оформлення рецензій і відгуків до наукових статей, тез.

20. Редагування й переклад текстів рецензій, відгуків.

Література

Основна

1. Культура наукової мови : навчальний посібник. Харків : Тім Пабліш Груп, 2015. 224 с.

2. Миценко В.І. Анотування і реферування: методичні рекомендації для підготовки аспірантів і здобувачів до кандидатського іспиту...). Кіровоград : КНТУ, 2015. 16с.

3. Лутовинова В. І. Реферування як процес мікроаналітичного згортання інформації : практичний посібник. – Київ, 2007. 72 с.

4. Онуфрієнко Г. С. Науковий стиль української мови : навчальний посібник з алгоритмічними приписами. Київ : ЦНЛ, 2009. 392 с.

5. Шевчук Г.З., Гаврилюк Л.І. Основні вимоги до написання наукової статті : методичні рекомендації. Луцьк : ВІППО, 2016. 76 с.

Додаткова

1. Гапонова Л.Є. Писемна професійна комунікація : навчальний посібник. Дніпропетровськ : НМетАУ, 2016. 51 с.

2. Наукова комунікація як складова фахової діяльності : навчальний посібник. Дніпропетровськ : НМетАУ, 2016. 52 с.

3. Основи культури фахової мови: навч.посібник. Дніпро, 2018. 36 с.

Інформаційні ресурси

1. Вимоги до публікацій. URL.: <http://www.journ.univ.kiev.ua/periodyka/index.php/vymogy.html> (дата звернення: 10.12.2020)
2. Культура наукової української мови : навчальний посібник. URL.: <http://library.gnpu.edu.ua/books/Scientific%20language/Chapter%201/Part%201.htm> (дата звернення: 10.01.2021)
3. Основні вимоги до написання наукової статті : методичні рекомендації / укладачі: Г. З. Шевчук, Л. І. Гаврилюк, Т. В. Гаврилюк. Луцьк : ВІППО, 2016. 76 с. URL.: <http://vippo.org.ua/files/pedposhyk/naukovistat-1557135224.pdf> (дата звернення: 10.01.2021)

Завдання для самостійної перевірки кінцевого рівня знань

Завдання № 1. Виконайте тестові завдання (одна правильна відповідь).

1. Укажіть ряд, у якому зазначені структурні елементи наукової статті в їх логічній послідовності.

А. Постановка проблеми, актуальність розвідки, мета статті, основний виклад, висновки.

Б. Постановка проблеми, актуальність розвідки, аналіз останніх публікацій, мета статті, виклад основного матеріалу, висновки і перспективи подальших досліджень, перелік використаної літератури.

В. Постановка проблеми, аналіз останніх публікацій, виклад основного матеріалу, висновки.

2. Укажіть ряд, у якому подані види наукових статей, які виділяють сучасні дослідники.

А. Стаття-опис, стаття-схема, стаття-аксіома.

Б. Стаття-резюме, стаття-конспект, стаття-огляд.

В. Стаття-огляд, стаття-аналіз, стаття-узагальнення.

3. Укажіть ряд, у якому подані фрази, які вживаються в текстах наукових статей.

А. Проблема висвітлювалася фрагментарно в..; автор справедливо зауважує, що..; сутність порушеної проблеми полягає в...

Б. Значне місце в роботі посідає розгляд..; характеризується предмет, мета, завдання..; автор доходить висновку...

В. Прийнято вважати, що..; проблема належить до найбільш актуальних..; наведені дані переконливо доводять, що...

4. Укажіть ряд, у якому подано правильне визначення рецензії.

А. Невелика за розміром наукова праця, присвячена одній темі й розрахована на фахівців відповідної галузі.

Б. Письмовий аналіз певної наукової праці (статті, монографії, дисертації).

В. Мовленнєвий жанр, текст якого має вигляд стисло сформульованих основних положень.

5. Укажіть ряд, у якому подані фрази, які вживаються в текстах рецензій.

А. Проблема висвітлювалася фрагментарно в..; автор справедливо зауважує, що..; фактичний матеріал підлягає структуруванню...

Б. Значне місце в роботі посідає розгляд..; характеризується предмет, мета, завдання..; автор доходить висновку...

В. Прийнято вважати, що..; порушену проблему розглядали..; наведені дані переконливо доводять, що...

6. Критичний відгук на художній, науковий або інший твір, що містить зауваження, пропозиції тощо, мета якого – рекомендація твору до друку або захисту – це:

А. Анотація.

Б. Рецензія.

В. Висновки.

7. Укажіть ряд з правильним визначенням наукової публікації.

А. Самостійний розділ, параграф, пункт в юридичному документі, описі, словнику.

Б. Оприлюднення результатів наукової роботи за допомогою розміщення інформації в різних наукових виданнях та ін.

В. Стислий виклад сутності певного питання на основі одного або кількох джерел за первинним текстом.

8. Укажіть ряд з правильно названими групами наукових видань.

А. Науково-дослідні і джерелознавчі.

Б. Науково-популярні і інформативні.

В. Науково-періодичні і монографічні.

9. Укажіть ряд із правильним визначенням тез.

А. Мовленнєвий жанр, текст якого має вигляд стисло сформульованих основних положень.

Б. Самостійний розділ, параграф, пункт в юридичному документі, описі, словнику.

В. Стислий писаний виклад змісту першоджерела (лекції, виступу, промови, книги, статті тощо)

10. Науковий або публіцистичний твір невеликого розміру в збірнику, журналі, газеті, у якому поєднуються аналіз, структурування, формулювання та висловлення думок:

А. Нарис.

Б. Огляд.

В. Стаття.

ТЕМА ПРАКТИЧНОГО ЗАНЯТТЯ: ОСОБЛИВОСТІ ОФОРМЛЕННЯ НАУКОВОЇ РОБОТИ. ЦИТУВАННЯ

Актуальність теми:

Обов'язковим компонентом будь-якої наукової роботи є наукове цитування; посилення на джерело, з якого запозичено матеріали, окремі результати, або на ідеях і висновках яких розробляються проблеми, завдання, питання тощо. Такі посилення дають можливість знайти відповідні джерела, перевірити достовірність цитування, одержати необхідну детальнішу інформацію.

Грамотне використання наукової літератури є однією з найважливіших вимог, що пред'являються до наукової роботи (наукова стаття, монографія, дисертація та ін.). Уміння автора працювати з науковою літературою, коректно вживати цитати і оформляти посилення на використані джерела виступає одним з показників рівня його академічної підготовки.

Цілі навчання:

- ✓ Ознайомити аспірантів із поняттям «академічна доброчесність», «авторське право», «цитування», «плагіат», «академічний плагіат» відповідно до Закону України «Про вищу освіту».
- ✓ З'ясувати сутність і різновиди плагіату для всіх видів письма.
- ✓ Сприяти формуванню навичок грамотного наукового цитування, а також розвитку відповідального ставлення до використання наукової інформації.
- ✓ Розвинути навички уміння працювати з науковою літературою.
- ✓ Навчити правильно оформляти посилення на використані джерела.
- ✓ Уміти коректно вживати цитати.
- ✓ Підвищити загальну та мовну культуру аспірантів.
- ✓ Сформувати практичні навички професійного усного й писемного спілкування.

Забезпечення вихідного рівня знань

Аспірант повинен знати:

Загальні правила й обов'язкові вимоги до цитування, покликання на використані джерела.

Якісні і кількісні характеристики посилення і цитат.

Посилення на іноземних авторів та цитування іноземних текстів.

Цитування за вторинними джерелами, за цитатами.

Цитування неопублікованих і стародрукованих видань та ін.

Поняття «некоректне цитування», «плагіат», типи плагіату.

Кількість та обсяг цитат у тексті наукової доповіді.

Вимоги Міністерства освіти і науки України з оформлення дисертації, автореферату та публікацій за темою дисертації.

Правила пунктуаційного оформлення цитат.

Аспірант повинен уміти:

Працювати з науковою літературою.

Використовувати різні форми цитування під час оформлення цитат авторів.

Вводити в науковий контекст цитати відповідно до чинних норм щодо їх оформлення в сучасній українській мові.

Уникати плагіату, типових помилок, некоректно вживати і оформлювати цитати.

Перекладати й редагувати цитати.

Зміст матеріалу для самостійного вивчення

Плагіат – привласнення авторства на чужий твір науки, літератури, мистецтва або на чуже відкриття, винахід чи раціоналізаторську пропозицію, а також використання у своїх працях чужого твору без посилання на автора.

Буває *прямим* і *завуальованим*.

Для того, щоб підтвердити власні аргументи за допомогою посилань на авторитетне джерело або для критичного аналізу того чи іншого тексту слід наводити цитати з праць інших науковців.

Цитата – дослівний уривок із твору, чийсь вислів, що наводиться (письмово чи усно), як підтвердження або заперечення певної думки чи ілюстрації до фактичного матеріалу з обов'язковим посиланням на джерело.

Цитати у статтях використовуються дуже рідко. Але якщо є в цьому потреба, то необхідно спочатку сформулювати основну ідею, а після неї у дужках зазначити прізвище автора, який уперше її висловив.

Науковий етикет вимагає точно відтворювати цитований текст.

Посилання (покликання) є неодмінною рисою наукових досліджень. Покликання слід робити при цитуванні джерела чи думки дослідника, при вказівці на якесь важливе свідчення джерела, при запозиченні положень, використанні фактичного матеріалу, результатів досліджень інших авторів, посилань на досвід.

Коли використовують відомості, матеріали з монографій, оглядових статей, інших джерел з великою кількістю сторінок, тоді в посиланні необхідно точно вказати номери сторінок, ілюстрацій, таблиць, формул з джерела, на яке є посилання в науковій роботі.

Порушенням засад наукової етики є:

- використання чужого тексту без посилання на автора;
- компіляція чужих тез (текст, розроблений на основі запозичених у кількох інших авторів матеріалів без самостійного їх дослідження та обробки);
- некоректний переклад іншомовного джерела;
- необ'єктивне цитування (у першоджерелі висловлюється інша думка, але автор статті вибирає лише ті уривки, які ілюструють його тезу, залишаючи поза увагою «непотрібний» текст).

Детальніше про якісні і кількісні характеристики посилань і цитат, посилання на іноземних авторів, цитування іноземних текстів, цитування за вторинними джерелами, цитування за цитатою, а також цитування неопублікованих і стародрукованих видань та ін. можна дізнатися в роботі

Кудінова І.О. Основи наукового цитування (<https://www.donnu.edu.ua/wp-content/uploads/sites/8/2019/08/Kudinov-I.O.-Osnovi-naukovogo-czitivannya.pdf>).

Теоретичні питання для самостійного вивчення

1. Загальні правила й обов'язкові вимоги до цитування.
2. Якісні та кількісні характеристики посилань і цитувань.
3. Порушення засад наукової етики.
4. Покликання (посилання) на використані джерела.
5. Використання різних форм цитування.
6. Кількість та обсяг цитат у тексті наукової доповіді, статті.
7. Поняття «некоректне цитування» та запобігання цьому.
8. Введення в науковий контекст цитат відповідно до чинних норм їх оформлення в сучасній українській мові.
9. Правила пунктуаційного оформлення цитат.
10. Переклад і редагування цитат.

Література:

Основна

1. Кудінов І.О. Основи наукового цитування <https://www.donnu.edu.ua/wp-content/uploads/sites/8/2019/08/Kudinov-I.O.-Osnovi-naukovogo-czitivannya.pdf> (дата звернення: 18.10.2020)

2. Міжнародні правила цитування та посилання в наукових роботах : методичні рекомендації. URL.: <http://www.kspu.edu/FileDownload.ashx/International%20style%20citations%202017.pdf?id=d1b22a28-96eb-4ca4-9ac7-8e29a393b9fb> (дата звернення: 18.10.2020)

Додаткова

1. Методичні рекомендації з оформлення міжнародних стилів цитування та посилання в наукових роботах. URL.: <http://aphd.ua/metodychni-rekomendatsi-z-oformlennia-mizhnarodnykh-styliv-tsytuvannia-ta-posylannia-v-naukovykh-robotakh/> (дата звернення: 18.10.2020)

Завдання для самостійної перевірки кінцевого рівня знань

Завдання № 1. Виконайте тестові завдання (одна правильна відповідь)

1. Укажіть ряд, у якому зазначено порушення наукової етики під час цитування праць різних дослідників.

А. Використання чужого тексту з покликанням на його автора, некоректний переклад іншомовного джерела.

Б. Об'єктивне цитування, компіляція чужих тез.

В. Використання чужого тексту без покликання на його автора, компіляція чужих тез.

2. Укажіть ряд, у якому правильно зазначено синтаксичну конструкцію, яка відповідає стилістичним нормам української мови.

- А. Автор допустився чисельних помилок.
- Б. Предметом дослідження є...
- В. Розглядувану тему досліджували як вітчизняні, так і зарубіжні науковці.

3. При непрямому цитуванні (переказі, викладі думок інших авторів своїми словами):

- А. Слід бути гранично точним у викладенні думок автора, коректним щодо оцінювання його результатів і давати відповідні посилання на джерело.
- Б. Текст цитати наводити в тій граматичній формі, у якій він поданий у джерелі, а також починати і закінчувати лапками.
- В. Текст цитати береться в дужки з ініціалами автора першоджерела.

4. Посилання в тексті на кілька джерел роблять згідно з їх переліком:

- А. У квадратних дужках, напр., «... у працях [1-4]...[1; 4; 6; 11]...».
- Б. У круглих дужках, напр., «... у працях (1-4)...(1; 4; 6; 11)».
- В. Без дужок, напр., «... у працях 1-4...1; 4; 6; 11».

5. Позначте рядок, у якому подано правильне визначення поняття «цитата».

- А. Текст, що розміщується в кінці сторінки і відмежовується від основного тексту горизонтальною рисою.
- Б. Дослівний уривок із твору, чийсь вислів, що наводиться (письмово чи усно) як підтвердження або заперечення певної думки чи ілюстрації до фактичного матеріалу.
- В. Уривок, витяг з якого-небудь твору, на який посилаються у викладі, з точною назвою джерела й вказівкою на відповідну сторінку.

ТЕМА ПРАКТИЧНОГО ЗАНЯТТЯ: ОСОБЛИВОСТІ ОФОРМЛЕННЯ НАУКОВОЇ РОБОТИ. БІБЛІОГРАФІЯ. ПРАВИЛА ОФОРМЛЕННЯ БІБЛІОГРАФІЧНИХ ПОСИЛАНЬ. ОСОБЛИВОСТІ ОФОРМЛЕННЯ БІБЛІОГРАФІЧНОГО ПЕРЕЛІКУ. ОСНОВНІ ПРАВИЛА ОФОРМЛЕННЯ ДЖЕРЕЛА

Актуальність теми:

Невід’ємним елементом будь-якої наукової праці є її бібліографічний апарат – бібліографічні посилання, а також прикнижкові та пристатейні списки. Його завдання – ознайомити читача з джерелами цитат і запозичень; допомогти знайти згадувані в тексті документи; інформувати про публікації на подібні теми; допомогти у виборі літератури за темою дослідження; дати можливість автору стиснути виклад, зробивши посилання на праці, в яких висвітлені питання розглянуто докладніше, або з іншого погляду. Питання уніфікування бібліографічних посилань, складання прикнижкових та пристатейних списків літератури належать до найбільш гострих, актуальних і складних. Від правильного їх оформлення залежить ефективність бібліографічної інформації, вміщеної в наукових публікаціях.

Цілі навчання:

- ✓ Ознайомити аспірантів із наказом «Про затвердження Вимог до оформлення дисертації» та Національним стандартом України ДСТУ 8302:2015 «Інформація та документація. Бібліографічне посилання. Загальні положення та правила складання».
- ✓ З’ясувати правила щодо оформлення бібліографічних покликань, особливості оформлення бібліографічного переліку за ДСТУ 8302:2015.
- ✓ Розібрати особливі випадки скорочення слів і словосполучень у бібліографічному описі.
- ✓ Навчити оформляти список літератури латиницею (Гарвардський стандарт).
- ✓ Розвинути навички впорядкування списку використаних джерел.
- ✓ Підвищити загальну та мовну культуру аспірантів.

Забезпечення вихідного рівня знань

Аспірант повинен знати:

Особливості складання комплексного бібліографічного посилання на архівний документ.

Правила оформлення електронних ресурсів віддаленого доступу.

Правила особливих випадків скорочення слів і словосполучень у бібліографічному описі.

Правила оформлення транслітерованого списку посилань (REFERENCES).

Правила впорядкування списку використаних джерел.

Правила оформлення посилань на різні типи джерел.

Особливості написання обов'язкових елементів списку літератури англійською мовою.

Особливості скорочення у посиланнях на матеріали конференцій.

Аспірант повинен уміти:

Визначати тип літературного джерела за бібліографічним описом.

Ілюструвати прикладами бібліографічних описів (вихідних даних) різножанрові тексти.

Оформляти список літератури за ДСТУ 8302:2015.

Скорочувати слова і словосполучення в бібліографічному описі.

Записувати список літератури латиницею.

Упорядковувати список використаних джерел.

Редагувати бібліографічні джерела.

Перекладати й редагувати бібліографічний опис.

Зміст матеріалу для самостійного вивчення

Згідно з наказом «Про затвердження Вимог до оформлення дисертації», бібліографічний опис списку використаних джерел у дисертації може оформлятися за вибором з урахуванням Національного стандарту України ДСТУ 8302:2015 «Інформація та документація. Бібліографічне посилання. Загальні положення та правила складання» або одним зі стилів, віднесених до рекомендованого переліку стилів оформлення списку наукових публікацій.

Бібліографічний опис використаного джерела може обмежуватися обов'язковою інформацією, необхідною для однозначної ідентифікації цього джерела.

ДСТУ 8302:2015 містить інформацію про: види бібліографічних посилань та правила їхнього складання; особливості складання комплексного бібліографічного посилання; особливості складання бібліографічного посилання на електронний ресурс; особливості складання бібліографічного посилання на архівний документ. Він установлює види бібліографічних посилань, що є частиною довідкового апарату документа й наводяться у формі бібліографічного запису, а також визначає правила й особливості складання і розміщення відповідних записів. Поширюється дія стандарту на бібліографічні посилання в опублікованих і неопублікованих документах незалежно від носія інформації. Разом з тим, нині в Україні діють інші, міжнародні бібліографічні стандарти.

Детальніше ознайомитись з рекомендаціями щодо оформлення бібліографічних посилань у наукових роботах, відповідно до ДСТУ 8302:2015, а також найпопулярнішими міжнародними стилями цитування, посилання для різних галузей знань (приклади оформлення джерел наведено українською та іноземними мовами) можна в роботі *Основні вимоги до оформлення списку літератури за новими стандартами : методичні рекомендації* / уклад. : М. П. Гребенюк, Г. З. Шевчук. Луцьк : ВІППО, 2019. 60 с. (<http://vippo.org.ua/files/pedposhyk/spuslit-1557135224.pdf>) або подібних.

Бібліографічний перелік подається наприкінці наукової роботи й відображає використані в роботі чи рекомендовані документи. Інформація про літературні джерела подається тією мовою, якою вони опубліковані. Як заголовок бібліографічного переліку використовують стандартні назви, наприклад: «Список літератури», «Рекомендована література», «Список використаної літератури», «Список рекомендованої літератури», «Література» тощо.

Посилання у тексті зазвичай роблять у кінці речення.

Залежно від розміщення й функцій розрізняють внутрішньотекстові, підрядкові й позатекстові покликання.

Неприпустиме посилання на неопубліковані та незавершені праці.

У тексті розгорнуті посилання не подаються.

Теоретичні питання для самостійного вивчення

1. Особливості складання комплексного бібліографічного посилання.
2. Особливості складання комплексного бібліографічного посилання на архівний документ.
3. Правила оформлення електронних ресурсів віддаленого доступу.
4. Правила скорочення слів і словосполучень у бібліографічному описі.
5. Правила оформлення транслітерованого списку посилань (REFERENCES).
6. Правила впорядкування списку використаних джерел.
7. Правила оформлення посилань на різні типи джерел.
8. Особливості написання обов'язкових елементів списку літератури англійською мовою.
9. Особливості скорочення у посиланнях на матеріали конференцій.
10. Редагування бібліографічних джерел.

Література: Основна

1. Оформлення бібліографічного опису для списку використаних джерел у наукових роботах (з урахуванням нормативних положень ДСТУ 8302:2015 Інформація та документація. Бібліографічне посилання. Загальні положення та правила складання) : методичні рекомендації / уклад. : С. М. Захарченко, І. О. Науменко, О. В. Нестеренко. Полтава, 2019. URL: https://zp.edu.ua/sites/default/files/konf/dstu_8302.pdf

2. Основні вимоги до оформлення списку літератури за новими стандартами: методичні рекомендації / уклад.: М. П. Гребенюк, Г. З. Шевчук. Луцьк: ВІППО, 2019. 60 с. URL: <http://vippo.org.ua/files/pedposhyk/spuslit-1557135224.pdf>

3. Про затвердження Вимог до оформлення дисертацій : Наказ Міністерство освіти і науки України від 12 січня 2017 р. № 40. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0155-17#Text>

4. Вимоги до транслітерованого списку літератури. URL: <http://stp.diit.edu.ua/public/journals/69/Vymohydotrans.pdf>

Додаткова

1. Інформація та документація. Бібліографічне посилання. Загальні положення та правила складання. ДСТУ 8302:2015. URL: <http://lib.pnu.edu.ua/files/dstu-8302-2015.pdf> (дата звернення : 17.01.2021)

2. Сервіс для складання бібліографічних посилань – Citebook – URL: <https://citebook.net> (дата звернення: 15.01.2021)

Завдання для самостійної перевірки кінцевого рівня знань

Завдання № 1. Виконайте тестові завдання (одна правильна відповідь)

1. Чинними є норми укладання бібліографічних описів відповідно до:

- А. ДСТУ 8302:2015
- Б. ДСТУ 8302:2010
- В. ДСТУ 8302:2020

2. Які є види посилань?

- А. Позатекстові, внутрішньотекстові, підрядкові
- Б. Прямі, опосередковані, парафраз
- В. На першоджерело, оригінальні, внутрішньотекстові

3. Оберіть рядок з бібліографічним описом, який відповідає чинним вимогам:

А. Міщенко В. В., Пустовойт П. І., Горячий В. В. Хірургічна тактика при закритій абдомінальній травмі з пошкодженням брижі тонкого кишечника. *Шпитальна хірургія*. 2015. № 1. С.124–125

Б. Міщенко В.В., Пустовойт П.І., Горячий В.В. Хірургічна тактика при закритій абдомінальній травмі з пошкодженням брижі тонкого кишечника. *Шпитальна хірургія*. 2015. № 1. С.124-125

В. Міщенко В. В., Пустовойт П. І., Горячий В. В. Хірургічна тактика при закритій абдомінальній травмі з пошкодженням брижі тонкого кишечника /Міщенко В. В., Пустовойт П. І., Горячий В. В.// *Шпитальна хірургія*. 2015. № 1. С.124–125

4. Оберіть рядок з бібліографічним описом, який відповідає чинним вимогам:

А. Процик О.І. Дорожньо-транспортний травматизм (ДТТ) – медикосоціальні аспекти проблеми. К. : Просвіта, 2007, 156 с

Б. Процик О. І. Дорожньо-транспортний травматизм (ДТТ) – медикосоціальні аспекти проблеми. К. : Просвіта. 2007. 156 с.

В. Процик О.І. Дорожньо-транспортний травматизм (ДТТ) – медикосоціальні аспекти проблеми / Процик О. І. К. : Просвіта. 2007. С. 156.

5. Оберіть рядок з бібліографічним описом, який відповідає чинним вимогам:

А. Євдошенко В.П. Пошкодження довгих кісток у постраждалих в результаті дорожньо-транспортних пригод : дис. ... канд. мед. наук : спец. 14.01.21. 2015. 172 с.

Б. Євдошенко В. П. Пошкодження довгих кісток у постраждалих в результаті дорожньо-транспортних пригод : дис. ... канд. мед. наук : Харків, 2015. 172 с.

В. Євдошенко В. П. Пошкодження довгих кісток у постраждалих в результаті дорожньо-транспортних пригод : дис. ... канд. мед. наук : спец. 14.01.21. Харків, 2015. 172 с.

ТЕМА ПРАКТИЧНОГО ЗАНЯТТЯ: ВИСТУП ІЗ НАУКОВИМ ПОВІДОМЛЕННЯМ. МОВЛЕННЄВА ПОВЕДІНКА ДОПОВІДАЧА

Актуальність теми: Сьогодення визначає потребу витлумачення нової ідеології наукового текстотворення і текстосприймання або, на переконання багатьох дослідників, риторики наукового мовлення.

Для сучасної ділової людини особливо важливими є вміння публічно виступати. Уміння красиво й переконливо говорити допомагає в різних життєвих ситуаціях, а також може суттєво вплинути на результат тієї чи іншої діяльності. Оволодіти мистецтвом виголошення публічних промов повинен кожен, хто працює з людьми і хоче здобути повагу аудиторії. А результат публічних виступів здебільшого залежить від особистості й майстерності оратора, який повинен знати закони риторики, правила впливу на аудиторію, що становить фундамент освіченості та професіоналізму фахівця.

Цілі навчання:

- ✓ Ознайомити аспірантів із поняттями «*доповідь*», «*повідомлення*» та ін.
- ✓ Підвищити загальну та мовну культуру аспірантів.
- ✓ Сформувати практичні навички побудови наукової доповіді або виступу із науковим повідомленням.
- ✓ З'ясувати принципи побудови наукових доповідей і виступів.
- ✓ Розкрити структуру та зміст доповіді.
- ✓ Висвітлити основні етапи підготовки наукової доповіді й виступу.
- ✓ Навчити проголошувати доповідь / виступ.
- ✓ Удосконалити уміння і навички дотримуватися всіх чинних норм в усному і писемному мовленні.

Забезпечення вихідного рівня знань

Аспірант повинен знати:

Поняття «*доповідь*» / «*повідомлення*» / «*виступ*» та їх композиційно-логічну побудову.

Види наукової доповіді.

Схему підготовки наукової доповіді.

Вимоги до усного ділового спілкування.

Основні правила мистецтва спілкування.

Особливості культури аудіювання доповіді.

Функції та стилі мови, зокрема індивідуальний інтонаційний стиль.

Норми сучасної української літературної мови (орфоепічні, акцентуаційні та ін.).

Аспірант повинен уміти:

Структурувати наукову доповідь / лекцію / виступ / повідомлення.

Розрізняти види наукових доповідей.

Проголошувати та аналізувати наукову промову / доповідь / лекцію.

Володіти технікою мовлення, потенційною мовою жестів.

Виявляти недоліки логіко-композиційної структури наукової доповіді / виступу / повідомлення.

Зміст матеріалу для самостійного вивчення

Наукова доповідь – це публічне повідомлення, розгорнутий виклад певної наукової проблеми (теми, питання), одна з форм оприлюднення результатів наукової роботи, можливості за короткий час «увійти» в наукове товариство за умови яскравого виступу.

Залежно від виконуваних функцій наукові доповіді поділяють на такі різновиди: *тематична доповідь* (подає розгорнутий виклад певної наукової проблеми); *інформаційна доповідь* (пропонує інформацію про стан справ у відповідній галузі наукової діяльності); *звітна доповідь* (узагальнює результати роботи науково-дослідних колективів).

Структура тексту доповіді практично аналогічна плану статті, може складатися із вступу, основної й підсумкової частин. Методика підготовки доповіді до науково-практичної конференції дещо інша, ніж статті.

Існують два методи написання доповіді. Перший – дослідник спочатку готує тези свого виступу і на їх основі пише доповідь на семінар або конференцію, редагує і готує до опублікування в науковому збірнику як доповідь чи статтю. Другий – передбачає спочатку повне написання доповіді, а потім у скороченому вигляді знайомить з нею аудиторію. Структурування промови – це творчий процес, який майже не підлягає стандартизації. Вибір способу підготовки доповіді залежить від змісту матеріалу та індивідуальних особливостей науковця.

Успіх наукової доповіді залежить від певних факторів: стрункої логіко-композиційної побудови мовлення, доказовості, аргументованості, уміння взаємодіяти з аудиторією, використовувати різні прийоми активізації уваги, високої мовної культури доповідача, мовних засобів виразності (метафори, тропи, фігури, фразеологізми, приказки) і позамовних (поза, манери, жести, міміка), техніки мовлення та ін.

Усний виступ має специфічну форму і зміст. Наприклад, частина матеріалу може подаватися на плакатах (слайдах, моніторі комп'ютера, схемах, діаграмах, таблицях та ін.). У доповіді повинні бути коментарі до ілюстративного матеріалу, а не його повторення. Можна зупинитися лише на одній (найсуттєвішій, дискусійній) тезі доповіді, зробивши посилання на інші, вже опубліковані. Завдяки цьому на 20–40% зменшиться обсяг доповіді. Також доповідач має реагувати на попередні виступи зі схожими темами. Доцільним є полемічний її характер, що зацікавлює слухачів.

Під час укладання / написання доповіді слід зважати на те, що за 10 хвилин можна прочитати матеріал, надрукований на чотирьох сторінках машинописного тексту (через два інтервали). Обсяг доповіді становить 8–12 сторінок (до 30 хвилин).

Доповідь на 4–6 сторінках називається *повідомленням*.

Доповідь – це одна з багатьох форм оприлюднення результатів наукової роботи, можливість за короткий термін «увійти» в наукове товариство за умови яскравого виступу. Якщо доповідь зроблено за змістом дисертації, дисертант забезпечує апробацію своєї праці.

Теоретичні питання для самостійного вивчення

1. Композиційно-логічна побудова усної наукової доповіді, повідомлення, виступу.
2. Основні структурні елементи виступу.
3. Етапи підготовки виступу. Іntenція, диспозиція, елокуція, меморія, акція, релаксація.
4. Техніка мовлення, потенційна мова жестів.
5. Культура аудіювання доповіді. Проголошування виступу.
6. Аналіз виступу.
7. Лексико-граматичні конструкції в науковій доповіді.
8. Наукова стаття і науковий виступ: спільне і відмінне.

Література

Основна

1. Ісаєнко Т. К., Лисенко А. В. Риторика : навчальний посібник. Полтава : ПолтНТУ, 2019. 247с.
2. Куньч З. Риторика : навчальний посібник. Львів : Видавництво Львівської політехніки, 2016. 496 с.

Додаткова

1. Кавера Н. В. Практикум з риторики: навчальний посібник. Київ : Кондор, 2015. 178 с.
2. Прокопчук Л.В. Риторика. Модульний курс : навч. посіб. Вінниця : Нілан-ЛТД, 2017. 206 с.

Інформаційні ресурси

1. Виступ із науковим повідомленням. URL.: https://studopedia.com.ua/1_61354_usnoi-naukovoi-dopovidi-povidomlennya-vistupu.html
2. Методика підготовки доповіді на конференції. URL.: https://pidru4niki.com/70367/buhgalterskiy_oblik_ta_audit/metodika_pidgotovki_dopovidi_konferentsiyi
3. Методичні рекомендації до структури, оформлення, критеріїв оцінювання наукової доповіді (реферату) з обраної наукової спеціальності. URL.: http://www.polit.univ.kiev.ua/dictionary_full.php?lang=ua&id=62
4. Публічний виступ як форма усного ділового спілкування. URL.: <https://ru.osvita.ua/vnz/reports/dilovodstvo/24222/>

Завдання для самостійної перевірки кінцевого рівня знань

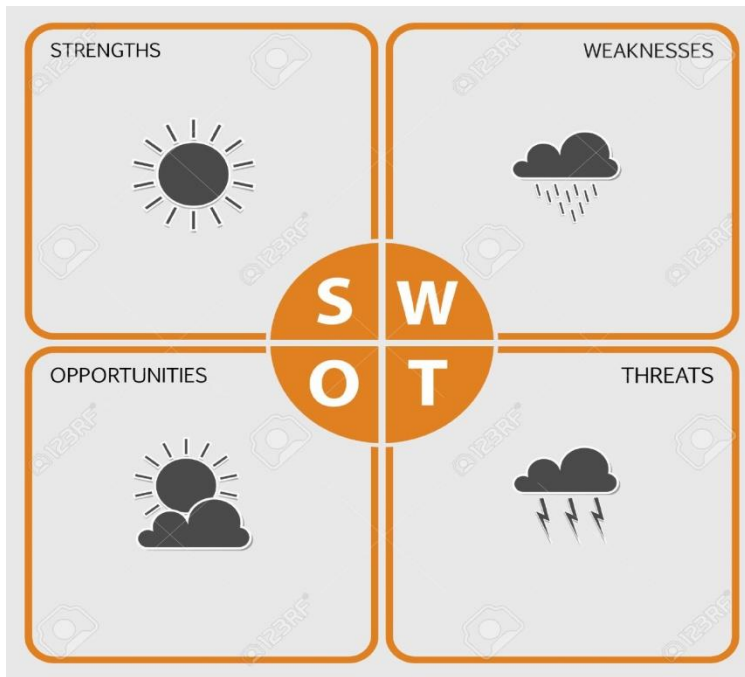
Завдання № 1. Проаналізуйте 10 типових помилок, що стоять на перешкоді успішному виступу:

- Помилка 1: Невпевненість
- Помилка 2: Виправдання та вибачення
- Помилка 3: Відсутність прикладів
- Помилка 4: Жести та міміка
- Помилка 5: Заперечення
- Помилка 6: Неповна підготовка
- Помилка 7: Зовнішній вигляд
- Помилка 8: Уникання відповідей на запитання аудиторії
- Помилка 9: Монотонність
- Помилка 10: Відсутність пауз

Завдання № 2. Проаналізуйте свою організованість у підготовці публічного виступу за моделлю Ейзенхауера.



Завдання № 3. Здійсніть SWOT-аналіз власних умінь та навичок у підготовці та проголошуванні доповіді



УДК 811.161.2

Білик Я.С., Краєвська Г.П. Мова сучасного наукового тексту: методичні рекомендації для організації самостійної роботи аспірантів денної, вечірньої та заочної форм навчання галузі знань 22 «Охорона здоров'я». Вінниця: ВНМУ, 2021. 59 с.

Затверджено методичною радою загальноосвітніх та загальнотеоретичних дисциплін ВНМУ ім. М.І. Пирогова
(протокол № 2 від 5 жовтня 2020 р.)

Обговорено та ухвалено на засіданні кафедри українознавства
(протокол № 2 від 2 жовтня 2020 р.)